

Acc No. 11915

ਸਿੱਖ ਰਿਵਾਜ ਲਾਇਬਰੇਰੀ
ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ

੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧
 ਹੁਕਮਤਿ ਸ੍ਰੀਦੁਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਠਤੁਰਿ ੨
 ਜਠਰਨਾਮਹ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦਾ ਕਪਾਤੁ ਸਾਹਿ ੩
 ॥੧੦॥ ਕਮਾਲੇ ਕਰਾਮਾਤੁ ਕਾਯਮਕ
 ਰੀਮਾ ਰਜਾਯਖ ਸਰਾਜ ਕਰਹਾ ਕੋਰਹੀਮ
 ॥੧॥ ਮਮਾ ਬਖਸਿਖ ਸਿਦਓਦ ਸਤੁਰੀ

ਗ। ਰਜਾਬਖਸਰੋ ਜੀ ਦਿਹੋ ਦਿਲਪਜੀਰ
॥੨॥ ਸੁਹਨ ਸਾਹ ਖੁਬੀ ਦਿਹੋ ਰਹਨ ਮੁੰ। ਕਿਥੇ
ਗੁਨ ਏ ਚੁਨ ਚੁਏ ਨ ਮੁੰ। ੩॥ ਨ ਸਾ ਜਨ ਬਾ
ਜਨ ਟੋ ਜਨ ਫਰਸਾ। ਖੁਦਾ ਵੀ ਦਬਾਖ ਸੀਦ
ਓ ਐ ਸਾ ਅਰਸਾ। ੪॥ ਜਹਾਂ ਪਾਕ ਜਾਏ ਰਾਮ
ਸਤੁ ਜਾਹਰ ਜਹੂਗ। ਅਤਾ ਮੇ ਦਿਹ ਦਹ ਮਚੁ

ਗਇਆ ॥ ੫ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਪਿ
 ਆਇਆ ॥ ਦੁਤਰੁ ਗਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਰਾ
 ਇਆ ॥ ਮਿਟਿਯਾ ਆਵਾਗਉ ਨੁ ਜਾ ਪੁਰਾ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਹਰਿਹਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿਕਾਨ ਮੁਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾ
 ਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸੇਰੈ ਹਾਥਿ ਪਦਮੁ ਆਗੁ ਨਿਸੁਖੁ ਬ
 ਸਨਾ ॥ ਸਖੀ ਮੇਰੈ ਕੀਠਿ ਰਤੇ ਨੁਖੇ ਖਿਦ ਖੁਨਾਸ
 ਨਾ ॥ ਬਾਸਉ ਸੀਗਿ ਗੁਪਾਲ ਸਗਣੁ ਸੁਖੁ ਰਾਸਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿਹਾਰਿ ॥ ਗਿਪਿ ਸਿਪਿ ਨਦਿ ਪਿਬਸਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ

ਕਹਿ॥੭॥ਪਰਤਿਅਵਦਿਜਾਹਿਸੇਈਤਲ
ਜੀਅਹਿ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਹਿਗਹਿਪਰਦਰਬੁਛਿ
ਦੁਕਤਦਾਕੀਅਹਿ॥ਹਰਿਗੁਣਗਮਤਪਰਿ
ਰਸਗਲਕੁਣਤਾਗਈ॥ਹਰਿਗਮੁਰਤੇ
ਭਏਪਨੀਤਪਾਗਬਹਮੁਬੀਚਾਗਈ॥੨॥ਉ
ਪਰਿਬਨਅਕਾਸੁਤਲੇਸਹਸੇਹਤੀ॥ਦਹਦਿ
ਸਚਸਕੈਬੀਜੁਲਿਸੁਖਕਉਜੇਹਤੀ॥ਖੋਜਤ

ਹਾਜ਼ਰ ਹਜ਼ੂਰ ॥੫॥ ਅਤੁੰ ਬਖਸ਼ੈ ਪਾਕ ਪਰਵੰਦਿ ੨
 ਗਾਗ ॥ ਰਹੀ ਮਿਅਸਤ ਰਜੀ ॥ ਇਹੋ ਹਰ ਦਿਯਾਗ ॥
 ੬॥ ਕਿਸਾਹਿ ਬਾਇਯਾਰ ਅਸਤ ਆਜ ਮਮਜੀ
 ਮਾ ॥ ਕਿਹੁ ਸਨਲ ਜਮਾਲ ਅਸਤ ਰਾਜ ਕਰਹੀ
 ਮਾ ॥ ੭॥ ਕਿਸਾਹਿ ਬਸਊਰ ਅਸਤ ਆਜ ਜ
 ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਗਾਰੀ ਬੁਲ ਪਰਸਤੋ ਦਨੀ ਮੁਲ ਗੁਦ

ਏਕਾਰਮਾਲਮੰਕਣੀਗ। ਸਨਾਸਿਦਏਇਲ
 ਮਮਮਾਲਮਮੰਮੀਰਿਗ। ੧੨॥ ਦਾਸਤਾਨਾ॥
 ਮਰਾਮੈਤਬਾਰੇਬਰੀਕਸਮਨੇਸਤਾ। ਕਿਏਜ
 ਦੰਗਾਦਾਹਸਤਯਜਦਾਯਕੇਸਤਾ। ੧੩॥ ਨਕ
 ੭ ਤਰੰਮਰਾਮੈਤਬਾਰੇਬਰੇਸਤਾ। ਕਿਬਖਸੀਦੰਦੀ
 ਦਾਨਹਮਹਾਂਕਿਜਬਰੀਸਤਾ। ੧੪॥ ਕਸੇਕੋਲਕੁਚ

ਮਾਂ ਕੁਨ ਦ ਐਤ ਬਾਰਾ ਹੁ ਮਾਂ ਰੋਜ਼ ਆਖਰ ਸੁਵਦ
ਮਰਦ ਖੁਆਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਹੁ ਮਾਂ ਰਾਂ ਕਸੇ ਸਾਯਾ
ਯਦ ਬਜੇਗਾ ਬਰੋਦ ਸਤੁ ਦਾਰ ਦਨ ਨਾ ਗੋਦ ਲੇ
ਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਕਸੇ ਪੁਸਤੁ ਅਫਤੁ ਦਪ ਸੇ ਸੇਰਨ ਗਾਨ
ਗੀਰ ਦ ਬੁਜੇ ਮੇਸਾ ਆਹੁ ਗਾਜ਼ਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕਸਮ
ਮੁਸਹ ਫੇ ਪੁਠੀ ਯਚ ਗਾਰਈ ਖੁਰਮਾ ਨ ਫੇਜੇ ਮਾ

Acc No

11915

ਜੀਜੇਰਸੁਮਾਅਠਕੁਨਮਾ॥੧੮॥ਗੁਰਸਨਹਚਿ ੪
ਕਾਰੇਕੁਨਦਚਿਹਲਨਗ॥ਕਿਦਹਲਖਬਰਾਯ
ਦਬਰਬੇਖਬਗ॥੧੯॥ਕਿਪੈਮਾਸਿਕੀਨਬੇਦਰੇ
ਗਾਮਾਮਦੇਦਾ॥ਮਿਆਤੇਗਤੀਰੋਤੁਠਗਾਮਾਮਦੇ
ਦਾ॥੨੦॥ਬਲਾਰੂਗਿਦਰਮਿਆਮਾਮਦਮਾ॥ਬ
ਤਦਬੀਰਤੀਰੋਤੁਠਗਾਮਾਮਦਮਾ॥੨੧॥ਚੁਕਾ

ਰਮਾਂ ਜਗ ਮੰਦ ਹੀ ਲੋਤੇ ਦਰ ਗੁਜ ਸਤਾ। ਹਲਾ
ਲਾਸਤ ਭੁਰ ਦ ਨਧ ਸਮ ਮੇਰ ਦ ਸਤਾ॥੨੨॥
ਚਿਕ ਸਮੇ ਕੁਰਾਂ ਮਨ ਕੁਨ ਮਐ ਤ ਬਾਰਾ। ਟੁਰਾ
ਨਹ ਤੁਰੀ ਈ ਮਨ ਈ ਰਿਹਾ ਚਿਕਾਰਾ॥੨੩॥ ਨਦਾਨ
ਮਕਿ ਈ ਮਰ ਦ ਰੋ ਬਾਹ ਪੇਚਾ। ਮਾਰਾ ਚਹਰਾ ਫਿਸ
ਈ ਚਹਨ ਮਾਰ ਦ ਬਹੇਚਾ॥੨੪॥ ਚਰਾਂ ਕੁਸਕਿ

ਕੋਲੇ ਕੁਚਾਂ ਆਯਦਸਾ॥ ਨਜੋ ਬਸਤੋ ਨ ਕੁਸਤੋ ਨ ਬਾਯ ੫
 ਦਸਾ॥ ੨੫॥ ਬਰੀਰੋ ਮਰਾ ਸੰਸਿਆਹ ਪੋਸਾ ਮਾਮ
 ਦੀਦਾ॥ ਬਾਯ ਕਬਾਰ ਰੀਦਰ ^{ਮਖੀਅਦ} ਖਰ ਸਾਮਾਮ ਦੀਦਾ॥ ੨੬॥
 ਵ॥ ਹਰਾ ਕਸਾਜੇ ਦਵਾਰਾ ਮਾਮ ਦਬਰੀ॥ ਬਖੁਰਦ
 ਨਯ ਕੋਤੀਰ ਸੁਦਗਾਰ ਕਖੀ॥ ੨੭॥ ਕਿਥੇ ਰੂਨਿਆ
 ਮਦਕ ਸੇਜੇ ਦਿਵਾਰਾ॥ ਨਖੁਰਦੀਦਤੀ ਰੋਨਗਾ ਸਤੀ

ਚਖਾਉ
ਮਾ

ਦਖੁਆਗ॥੨੮॥ਚੁਦੀਦਮਾਂਕਿਨਾਂਹਰਬਿਆਮਦ
ਬਜੀਗਾ॥ਚਸੀਦਨਯਕੇਤੀਰਤੁਨਬੇਦਰੀਗਾ॥੨੯
॥ਹਮਆਖਰਗੁਰੇਜਦਬਜਾਏਮੁਸਾਫਾ॥ਬਸੇਖ
ਨਹਪੁਰਦੇਦਬੇਰੂਗਾਜਾਫਾ॥੩੦॥ਕਿਆਫਯਾਨਦੀ
ਗਰਬਿਆਮਦਬਜੀਗਾ॥ਚੁਸੈਲੇਦਵਾਂਹਮਚੁ
ਤੀਰੇਤੁਫੀਗਾ॥੩੧॥ਬਸੇਹਮਲਹਕਰਦੇਦਬਮ

^{ਮਲਿਕ ਦਿਵਾਨੇ ਕੀ}
 ਰਦਾ ਨਰਾਨਿ॥ ਹਮਾਂ ਅਜ ਹੋ ਸਰਗਿ ਹਮਾਂ ਚੁੰਦੇ ਵਾਨਰਾਨਿ॥ ੬
 ਵਰ॥ ਬਸੇਹ ਮਲਹ ਕਰਦਹ ਬਸੇਜਾਖਾਂ ਮਖਰਦਾ॥ ਦੁ
 ਕਸਰਾਂ ਬਜਾਂ ਕੁਸਤ ਜਾਂਹ ਮਾਂਸ ਪੁਰਦਾ॥ ੩੩॥ ਕਿਆ
 ਖੁਜਹ ~~ਮਰਦੂਦ~~ ਮਰਦੂਦ ਸਾਯਹ ਦਿਵਾਰਾ॥ ਬਸੈ ਦਾਨਾਮ
 ਮਦਬਾਂ ਮਰਦਾਨ ਵਾਰਾ॥ ੩੪॥ ਵਰੇਗਾ ਅਗਰ ਰੋਇ
 ਓਟੀਦ ਮੋ॥ ਬਾਯਕ ਤੀਰ ਲਾਚਾਰ ਬਖਸੀਦ ਮੋ॥ ੩੫

॥ ਹਮ ਅਖਰ ਬਸੇ ਜਪ ਮੰਤੀ ਰੋਤੁ ਠੰਗਾ ॥ ਦੁਸੁ ਏ ਬਸੇ
ਕੁਸਤ ਹਸੁ ਦਬੇ ਦਰੰਗਾ ॥ ੩੪ ॥ ਬਸੇ ਬਾਨ ਬਾਰੀ ਦ
ਤੀ ਰੋਤੁ ਠੰਗਾ ॥ ਜਿ ਮੀਰਾ ਸਤ ਹਮ ਚੀਰਾ ਲੇਲਾ ਲੂਰ
ਗਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸਰੋਪਾਇ ਮੀ ਬੋਹੰਦ ਦਸੁ ਦਹਾ ॥ ਕਿ ਮੇਦੰ
ਪੁਰਾ ਮਜ਼ਗੋਇ ਚੇਗਾ ਸੁਦਹਾ ॥ ੩੬ ॥ ਤੁਰੀ ਕਾਰਤੀ
ਰੋਤਰੀ ਕੇਕਾ ॥ ਬਰਮਦ ਯਕੇਹਾ ਇਹੂ ਮਜ਼ਜਹ

ਜੋਰਤੀਗਾਏ ਕ੍ਰੋਧਸਾਥਾ॥

॥੩੬॥ ਵਿਗਰਸੋਚ ਸੇਕੈ ਬਰੇ ਕੀ ਨਹ ਕੋਸਾ॥ ਜਿ ਮਰਦ ੭
ਨਹ ਮਰਦਾਂ ਬਰੂਰ ਠਤਹੋਸਾ॥੪੦॥ ਹਮ ਆਖਰਾਇ
ਮਰਦੀ ਕੁਨ ਦਕਾਰ ਜਾਗਾ॥ ਕਿ ਬਰਾਇ ਹਲਤਨ
ਆਇ ਦਸ ਬੇਸੁਮਾਰਾ॥੪੧॥ ਚਰਾਰੋ ਜਗਾਨੇ ਸੁ
ਦਹ ਬੁਰਕਧੋਸਾ॥ ਸਬੇ ਸਹ ਬਰਾਂ ਮਦ ਬਹਮਜਿ
ਲਟਹ ਜੋਸਾ॥੪੨॥ ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿ ਕੋਲੇ ਕੁਰਾਂ ਆਇ

ਦਸਾ॥ ਕਿਸ ਜਨ ਦਾ ਬੋਰੇ ਰਹਿਨੁ ਮਾਅਾਇ ਦਸਾ॥ ੪੩
 ॥ ਨਪੇ ਚੀਦ ਮੁਏ ਨ ਰੀਜੀ ਦਤਨ॥ ਕਿ ਬੋਰੀ ਖੁਦ ਅ
 ਵਰ ਦਦੁ ਸਮਨ ਸਿਕੰਨ॥ ੪੪॥ ਨਦਾਨ ਮਾ ਕਿਉਂ ਮ
 ਰਦ ਪੈ ਮਾ ਸਿਕੰਨ॥ ਕਿ ਦੋਲਤ ਪਰਸਤ ਅਸਤੁਈ
 ਮਾ ਫਿਕੰਨ॥ ੪੫॥ ੪੫॥ ਨਈ ਮਾ ਪਰਸਤੀ ਨ ਅ
 ਉਜਾਇ ਦੀਨ॥ ਨ ਸਾਹਿਬ ਸਨਾ ਸੀਨ ਮਹ ਮਦਯ
 ਦੁਪਾਦੁ

ਕੀਨ॥੪੬॥ਹਰਾਂਕਸਕਿਣੀਮਾਂਪਰਸਤੀਕੁਨਦ
ਨੈਖਦਸਪੇਸਪਸਤੀਕੁਨਦ॥੪੭॥ਨਣੀਮਰਦ
ਰਾਜਰਹਾਐਤੁਨਸਤਾ॥ਚਿਕਸਮੇਕੁਰਾਂਨਮਸ
ਤਯਜਦਾਯਕੇਸਤਾ॥੪੮॥ਚੁਕਸਮੇਕੁਰਾਂਸ
ਦਕੁਨਦਇਖਤੀਯਾਰਾ॥ਮਰਾਕਤੁਰਹਨਾਮਾਇ
ਦਮਜੇਐਤੁਬਾਰਾ॥੪੯॥ਅਰਾਰਚੇਤੁਰਾਐ

੮
ਪੈਮਾ

ਤਬਾਰਆਮਦੇ॥ ਕਮਰਬਾਸਤਹੇਪੇਸਵਾਂਆਮ
 ਦੇ॥ ੫॥ ^{ਆਪਣੀ}ਕਿਠਰਜ਼ਾਸਤਬਰਸਰਤੁਰਾਈਸੁਖ
 ਨਾਕਿਕੇਲੇਖੁਦਾਅਸਤਵਕਸਮਅਸਤਮਨ
 ੫੧॥ ਅਗਰਹਜ਼ਰਤੇਖੁਦਾਸਿਤੁੰਦਹਸਵਦਾ॥
 ਬਜਾਨੇਦਿਲੇਕਾਰਵਾਜ਼ਹਸਵਦਾ॥ ੫੨॥ ਸੁਮ
 ਰਾਚੁਠਰਜ਼ਾਅਸਤਕਾਰੇਖੁਨੀ॥ ਬਮੁਜਬਨਿ

ਵਿਸਤਰੁ ਸੁਮਾਰੇ ਕੁਨੀ॥੫੩॥ ਨਾ ਵਿਸਤਰੁ ਸੀ

੬

ਦੁਬਾਰਾ ਫਤਹੁ ਜੁਬਾਨ॥ ਬਾਬਾ ਜਨਾਨਾ ਕਿ ਕਾਰਣੀ

ਬਾਰਹਤੁ ਰਸੰਗ॥੫੪॥ ਹਮੁ ਮਰਦ ਬਾਬਾ ਜਨਾਨਾ

ਸਾਬਖਸੀ

ਦੁਦਸੁ ਖਨਦਗ॥ ਨਾ ਸਿਕ ਮੇਰਿ ਗਾਰਦਰਦੁ

ਨੇਰਿ ਗਾਰ॥੫੫॥ ਕਿ ਕਾਜੀ ਮਰਗੁ ਫਤਹੁ ਬੇ

ਜੇਸੁ ਹਬਕਾ ਹੋਆ

ਚੁਨਿਯਾ ਮਾਮੁ ਮਰਗੁ ਸਤੀ ਖੁਦਾਇ ਮਾਰੀ ਕਦ

ਸਚੁ ਰੋਪਰਪੋਰ ਰਖੇ

ਮਾ॥੫੬॥ਤੁਰਾਗਾਰਬਾਇਦਬਕੇਲੇਕੁਰੰਗਾਬਨਿ

ਜਦੇਸਮਾਰੰਗਸੰਨਮਹਮਾ॥੫੭॥ਕਿਤਸਰੀਠ
^{ਗਾਉਚੁ}
^{ਨਜੀਮੇਰੇਆਪਨਪਹੁਤਾਉ}
^{ਮਾਰਿਏ}

ਦਰਕਸਬਕਾਰੰਗਕੁਨਦਾ।ਦੁਜਾਂਪਸਮੁਲਾਕਤ

ਬਾਹਮਸਦਦਾ॥੫੮॥ਨਜਰਰਹਦਰਈਰਾਹਖਤ
^{ਤੇਰੀਜਾਤੁ}

ਰਹਤੁਰਾਸਤਾ।ਹਮਹਕੇਮਬੈਰਾਨੁਹਕਮੇਮਰਾ

ਸਤਾ॥੫੯॥ਬਿਅਮਾਤੁਬਾਮਨਖੁਦਨੁਬਾਨੀਕੁਨੇ
^ਮ

ਬਰੇਏ ਸੁਮਾਮਿ ਹਰਬਾਨੀ ਕੁਨੇਮਾ ॥੬੦॥ ਯਕੇਅਸ

੧੦

੭ ਪਸਾਇ ਸਤੁਏ ਯਕਹਜਾਚਾ ॥ ਬਿਆਤਾ ਬਰਗਿਰੀ

^{ਲਾਇਨ} ਬਮਨਈ ਦਿਯਾਰਾ ॥੬੧॥ ਸਹਨ ਸਾਹਰਾ ਬੰਦ

^{ਸਾਬਮੇਰੇ} ਹੋਰਾ ਕਰਮਾ ॥ ਅਚਾਰਹੁ ਕਮਾਇ ਦਬਜਾਂਹਾ

ਜੁਰੇਮਾ ॥੬੨॥ ਅਚਾਰਚੇ ਬਿਆਯਦ ਬਠਗਾ ॥੦

ਨਮਨਾ ॥ ਹਜੂਰਤੁ ਬਿਆਯ ਮਹਮਹਿਜਾ ਨਤ

ਨਾ॥੬੩॥ਅਗਾਰੋਤੇਬਯਜਨ੍ਹਦਾਂਪਰਸਤੀਕੁਨੀ॥
 ਬਕਾਰੇਮਗਾਈਨਸੁਸਤੀਕੁਨੀ॥੬੪॥ਬੁਬਾਇ
 ਦਰਿਯਜਨ੍ਹਦਾਂਸਨਾਸੀਕੁਨੀ॥ਨਗੁਠਤਹਕਸਾਂ
 ਕਸਖਰਾਸੀਕੁਨੀ॥੬੫॥ਤੁਮਸਨਿਦਨਸੀਸਰ
 ਵਰੇਕਾਯਨਾਤੁ॥ਕਿਅਜਬਾਮਸਤਇਨਸਾਠ
 ਈਹਮਸਠਾਤੁ॥੬੬॥ਕਿਅਜਬਾਮਸਤਇਨ

ਸਿਉਦਰਪ
 ਰਮੇਸਰੀ
 ਜਾਗਾ

ਸਾਫ਼ ਵੰਟੀ ਪਰੰਦਰੀ। ਕਿਹੈ ਫਾਅਸਤ ਸਦਹੈ ਫਾਈ ਸ

੧੧

ਚਦਰੀ। ੬੭॥ ^{ਪਾਏਨੁ} ਕਿਅਜਬ ਅਸਤ ਅਜਬ ਅਸਤ

ਫਤਵਹ ਸੁਮਾ। ਬਜੁਜਰਾ ਸਤੀ ਸੁਖਨ ਗਫਤਨ

ਜ਼ਿਅੰਗ। ੬੮॥ ਮਜ਼ਨ ਤੇਰਾ ਬਰਖੁ ਨ ਕਸਬੇ ਦੇਰੇਗ

॥ ਤੁਰਾਨੀ ਜਖੁੰਨ ਅਸਤ ਬਾਚਰਖ ਤੇਰਾ। ੬੯॥

ਤੁਰਾ ਫਲ ਮਸਉ ਮਰਦਯਜ਼ ਦਾਂਹਿ ਰੰਗਾ। ਕਿਉਂ
ਤੁਰ

ਬੇਨਿਅਾਨ੍ਰਮਸਤਓਬੇਸੁਪਾਸਾ॥ ੭੦॥ ਕਿਓਬੇ
 ਮੁਹਾਬਅਸਤਸਾਹਾਨਸਾਹਾ॥ ਜਿਮੀਨੋਨ੍ਰਮਾਸ
 ਚਏਪਾਤਸਾਹਾ॥ ੭੧॥ ਖੁਦਾਟੰਦਏਨ੍ਰਦ ਜਿਮੀਨੋ
 ਨ੍ਰਮਾ॥ ਕੁਨਿਦਅਸਤਹਰਕਸਮਕੀਨੋਮਕਾਂ॥ ੭
 ੨॥ ਹਮਜਪੀਰੋਮੋਰੋਹਮਜ਼ਫੀਲਤਨਾ॥ ਕਿਅਾਜ
 ਜਨਿਦਾਨਾ^{ਬੁਛਕੀਤਾ ਅ}ਅਸਤਗਾਠਲਾਸਿਕੰਨਾ॥ ੭੩॥ ਕਿਓ

ਰਾਚੁਇਸਮਮਾਸਤਮਾਜਨਨਿਵਾਜਾ। ਕਿਓਬੇਸੁਪ ੨੨

ਸਮਸਤੁਓਬੇਨਿਮਾਜਾ। ੧੪॥ ਕਿਓਬੇਨਗੰਨਾਮਸ

ਤਵਓਬੇਚੰਗੀ॥ ਕਿਓਰਹਨੁਮਾਮਸਤੁਓਰਹਨਮੁ॥

੧੫॥ ਕਿਬਰਸਰਤੁਰਾਫਰਜਕਸਮੇਕੁਰਾ। ਬਰਾ

ਫਤਹਸੁਮਾਕਾਰਖੂਬੀਰਸਾਂ॥ ੧੬॥ ਬੁਬਾਯਦਤੁ

ਦਾਨਸਪਰਸਤੀਕੁਨੀ॥ ਬੰਕਾਰੇਸੁਮਾਚਿਹਰਦ

ਅਕਲ ਬੀਚ ਤੁ ਚਲਾਕੀ

ਤੁਖੜੀ

ਸਤੀ ਕੁਨੀ॥ ੭੭॥ ਚਿਹਾ ਸੁਦ ਕਿਚੁ ਬਚਗਾਂ ਕੁਸ
ਤਹਚਗਾ॥ ਕਿਬਾ ਕੀ॥ ਬਿਮਾਂਦਮਾ ਸਤਪੋਤੀ ਦਹਮਾ
ਗਾ॥ ੭੮॥ ਚਿਮਚਈ॥ ਕਿਮਾ ਪਗਰਧਮੋ ਸੀ ਕੁਨੀ॥ ਕਿ
ਮਾਤਸਦਮਾਂਗਾ ਬਦੋਚਾ ਕੁਨੀ॥ ੭੯॥ ਚਿਪੁਸ
ਗੁਠਤੁਟਿਰਦੇ॥ ਚਿਪੁਸਨੁ ਬਾਂਗਾ॥ ਸਿਤਾਈ ਬਵਦ
ਕਾਰਮਾ ਹਰਮਨਾ॥ ੮੦॥ ਕਿਮਾਂ ਬਾਰਗਾ ਹਰਮਨ
ਦੇਦੇ

ਤੁਆਂ ਏ ਮਾਂ ਸੁਮਾਂ ਅਜ ਰੋਜ਼ ਬਾਸੀ ਵ ਸਾਹਦ

੧੩

ਸੁਮਾਂ ॥੮੧॥ ਵਗਾਰਨ ਹਤੁ ਈਹ ਮਠ ਰਾਮ ਸਕੁ

ਸੁਵਦ

ਨਦੀ ॥ ਤੁਰਾ ਹਮਠ ਰਾਮੋ ਸਯ ਜਨ ਦਾ ਕੁਨਦਾ ॥੮੨॥

ਅਗਾਰ ਕਾਰ ਈ ਬਰ ਤੁਬ ਸਤੀ ਕਮਰਾ ॥ ਖੁਦਾ ਵੰ

ਦ ਬਾਸਦ ਤੁਰਾ ਬਹਰ ਵਰਾ ॥੮੩॥ ਕਿਈ ਕਾਰੇ ਨ

ਫਲਦੇ ਵਰ
ਵਾਲਾ

ਕਮ ਸਤੁ ਦੀ ਪਰਵਰੀ ॥ ਚੁਯ ਜਨ ਦਾ ਸਨਾ ਸੀ ਬ

ਪਾਲਨਾ

ਪੜ੍ਹਾਏ
ਗਾ
ਕੀਮ

ਜਾਂਬਰਤੁਰੀ॥੮੪॥ਤੁਰਾਮਨਨਦਾਂਨਮੰਕਿਯਜਦੰ
ਜਾਨਤਖਰਾਹੋ
ਸਨਾਸਾ॥ਬਰਾਂਮਦਤਿਤੋਕਾਰਹਾਂਪੁਰਖਰਾਸਾ॥
ਕੰਮਬੁਰੇ
੮੫॥ਸਨਸੰਦਹਮੀਬੰਯਜਦਮਨਸਰਨਿਖਾ
ਤੁ
ਹਦਹਮੀਤੋਬਦੇਲਤਅਜੀਮਾ॥੮੬॥ਅਰਾਚਾ
ਦਕੁਰਾਂਗਾਧਪੁਰਦੀਕਸਮਾ॥ਮਰਾਐਤੁਬਾਰੇਨ
ਟੀਜ਼ਰਹਦਮਾ॥੮੭॥ਹਜੂਰੇਨਿਯਾਇਮਨਈਰ
ਨਮਸ

ਹਸਦੇਮਾ॥ਅਗਰਸਹਿਬਾਖਾਹਦਮਨਮਾਂਜਾਂ ੨੪

ਰਦਮਾ॥੮੮॥ਖੁਸਸਸਾਹਸਾਹਾਨਮੈਰੀਰਾਜੇ

ਬਾ॥ਕਿਚਾਲਾਕਦਸਤਮਸਤਚਾਬਕਚਕੇ

ਬਾ॥੮੯॥ਚਿਹੁਸਨਲਜਮਾਲਮਸਤਰਉ

ਸਨਜ਼ਮੀਰਾ॥ਖੁਦਾਵੰਦਮੁਲਕਮਸਤਸਾਹ

ਬਾਮੀਰਾ॥੯੦॥ਕਿਤਰਤੀਬੰਦਾਨਸਬਤੰਦਬਾ

ਜੇਬਣਾਉਅਲਦਾਹੋ ਬੂਣਾ

ਚਤੇਗਾ॥ ਖੁਦਾਵੰਦ ਦੇਗੋ ਖੁਦਾਵੰਦ ਤੇਗਾ॥ ੯੧

॥ ਕਿਰੇ ਸਨੜ ਮਰਿ ਰਾਮ ਸਤੁ ਹੁ ਸਨਲੜ ਮਾਲਾ॥

ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸਿੰਦ ਓ ਮੁਲਕ ਮਾਲਾ॥ ੯੨॥

ਕਿ ਬਖਸ ਸੁਕ ਬੀਰਾਮ ਸਤੁ ਦਰਜੀ ਚਾਕੇਗਾ॥ ਮ

ਲਾ॥ ਇਕ ਸਿਫਤੁ ਚੁੰ ਸੁਚੰ ਟੀਆ ਸਕੇਗਾ॥ ੯੩॥

ਸੁਹਨਾਹਾ॥ ਚਿਰਾਜੇ ਬਮਾਲਾ॥ ਮੀ॥ ਕਿਦਾਰ

ਤਖਤ

ਰਖਣ
ਦਲ

ਪਰਬ

ਇੰਦੋਰ ਅਸਤ ਦਰ ਅਸਤ ਦੀ॥ ੯੪॥ ਮਨ ਮ

੧੫

^{ਜਗਤ} ਕੁਸਤ ਨਮ ਕੇਰੀ॥ ਬੁਤ ਪਰ ਸਤ॥ ਕਿਓ ਬੁਤ

ਪਰ ਸਤੀ ਦ ਮਨ ਬੁਤ ਸਿਕਸਤ॥ ੯੫॥ ਬੁਬੀ

ਤਵ ਨੇ ਹਾਰ

ਗਰ ਦਸੇ ਬੇਬਠਾਈ ਜਮਾਂ॥ ਪੁਸੇ ਪੁਸਤੁ ਅ

ਠਤੁ ਦਰ ਸਾਨ ਮਜ਼ਿ ਮਾਂ॥ ੯੬॥ ਬੁਬੀ ਕੁਦ

ਰਤੇ ਨੇ ਕਯ ਜਦਾਂ ਨ ਪਾਕਾ॥ ਕਿ ਅਜ ਕਬ ਦ

ਹਿਲਖਰਸਾਂਨਦਹਿਲਾਗਾ॥੯੭॥ਚਿਦੁਸਮਨ
ਨ ਕੁੰਦਮਿਹਰਬਾਨਅਸਤਦੇਸਤਾ॥ਕਿਬਖਸਿੰਦ
ਰਾਕਾਰਬਖਸਿੰਦਹਰਿਸਤਾ॥੯੮॥ਰਿਹਾਈਦਿ
ਹੋਰਹਨੁਮਾਈਦਿਹਦਾ॥ਜੁਬਾਂਰਾਬਸਿਫਤਮ
ਨਾਈਦਿਹਦਾ॥੯੯॥ਖਸਮਰਚੁਕੋਰਕੁਨਦ
ਵਕਤਕਾਰਾ॥ਯਤੀਮਾਂਨਬੇਰੁਬੁਰਦਬੇਅਜਰ

॥१००॥^{११}ਹਰਾਂਕਸਕਿਜੋਰਾਸਤੁਬਾਜੀਕੁਨਦਾ॥^{ਸਤਦਾਖੇਲ}ਰ
 ਹੀਮੇਬਰੇਰਹਮਸਾਂਜੀਕੁਨਦਾ॥१०१॥ਕਸੇਖਿ
^{ਸਾਹਬ}ਜਮਤੁਆਇ^{ਸਾਜ}ਏਬਸੇਵਿਏਦੁਜਾਂ॥ਖੁਦਾਵੇਦਬ
 ਖਸੀਦਬਰਵੈਅੰਮਾਂ॥१०२॥ਚਿੰਦੁਸਮਨਕ
^{ਸੁਖ}ਜਾਂਹਿਲਹਾਂਸਾਂਜੀਕੁਨਦਾ॥ਅਗਾਰਰਹਨੁਮਾਬ
 ਰਵੈਰਾਜੀਸੁਦਦਾ॥१०३॥ਅਗਾਰਬਰਯਕਮੇ०

੧੬

ਉਪਦੇਸ਼

੨੨ ਜਾਂ ੨

੨੨੭

ਪੰ

ਮਦਦਹੋਦਹਹਜਾਗਾ॥ ਨਿਰਾਹੰਦਾਨਠਿਰਾਸਦ
ਦਕਿਰਦਗਾਗਾ॥ ੧੦੪॥ ਤੁਰਾਗਾਰਨਜਰਹਸ
ਤਲਸਕਰਦਜਗਾ॥ ਕਿਮਾਰਾਪਨਾਹਸਤੁਯ
ਜਦਾਂ ਸੁਕਰਾ॥ ੧੦੫॥ ਕਿਤੇਰਾਗਾਰੂਰਾਮਸਤ
ਬਰਮੁਲਕਮਾਲਾ॥ ਕਿਮਾਰਾਪਨਾਹਸਤੁਯ
ਜਦਾਂ ਮਕਾਲਾ॥ ੧੦੬॥ ਤੁਗਾਠਲਮਸੇਈਸੇ

ਪੰਜੀ ਸਚਾਂਇ॥ ਕਿ ਅਲਮ ਬਚਾਨੁ ਰਦਸ ੧੭
^{ਮਠਾਇ ਨਾਨਕੀ}
 ਰੇਜਾ ਬਜਾਇ॥ ੧੦੭॥ ਬੁਧੀ ਚਾਰਦਸੇ ਬੇਦੁ
 ਠਾਈ ਜਮਾਂ॥ ਕਿ ਬੁਚਾਨੁ ਸਤੁ ਬਚਹਰ ਮਕੀਨੇ
 ਮਕਾਂ॥ ੧੦੮॥ ਤੁਚਾਰਨੁ ਬਰਾਮਾਨੁ ਜਪਚਾਸੀ
 ਮਕੁਨਾ॥ ਕਸਰਾ ਬਤੇ ਸਹਤੁ ਰਾਸੀ ਮਕੁਨਾ॥ ੧੦੯
 ਈ॥ ਹਕੇਯਾਰ ਬਾਸਦੁ ਚਿਦੁ ਸਮਨੁ ਕੁਨਦਾ॥

ਮ ਅਗਰਦੁਸੈਨੀਹਾਬਸਸਤਨਕੁਨਦਾ॥੧੧੦॥

ਪਸਮਦੁਸਮਨੀਗਾਰਹਜਾਰਆਵੁਰਦਾ॥ਨਯ

ਕਮੁਇਓਰਾਅਜਾਰਆਵੁਰਦਾ॥੧੧੧॥

ਹਿਕਾਇਤਾ॥ ਅਰੀਜੋਅਰੀਜੋਅਰੂਪੋਅਰੇ

॥ਅਗਾਧੋਅਬਾਧੋਅਕੁਰਮੋਅਲੇਖਾ॥੧॥ਅ

ਰਾਰੋਅਰੂਪੋਅਰੇਖੋਅਰੀਗਾਅਜਨਮੋਅ

ਬੰਰੋਨੋਅਕੂਤੇਅਕੁੰਗਾ॥੨॥ਅਛੋਦੋਅਕੁੰਦੋਅ
 ਕਰਮੋਅਕਾਮਾ॥ਅਖੋਦੋਅਕੁਰਮੋਅਕੁਆ॥
 ੩॥ਅਰੇਖੋਅਕੁਖੋਅਲੇਖੋਅਕੁੰਗਾ॥ਖੁਦਾਵੰਦ
 ਬਖਸਿਦਏਰੰਗਾਰੰਗਾ॥੪॥੧॥ :: :: ::
 ੧੬ ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂਜੀਕੀਠਤਹ॥
 ਹਿਕਾਇਤਦੂਜੀਚਲੀ॥ ਹਿਕਾਇਤਸੁਨੀ

੧੮

ਅਕੁੰਦੋ

ਮਜਲਸ

ਦਲੇਰ

ਦੇ ਮਰਾਜ਼ ਹਰਿ ਲੀਪਾ ॥ ਨਿਸ ਸਤ ਹਰ ਬੁਦਹਾਨਿ
ਜਦ ਮਾਨੋ ਮਹੀਪਾ ॥ ੫ ॥ ਕਿਓ ਚਾਹ ਮਟਿ ਬੁਦਾਪਿ
ਸਰੇ ਚਹਾਗਾ ॥ ਕਿਟਰ ਰਜ ਮਦਰ ਬਜ ਮਾਮਾਂ
ਮੁਖ ਤਹ ਕਾਗਾ ॥ ੬ ॥ ਬਰਜ ਮਾਮੀ ਦਰੁ ਹਮ ਚੁ
ਅਜ ਸੇਰ ਮਸਤਾ ॥ ਕਿਚਾ ਬਕਰ ਕਾ ਬਾਸ
ਤਹੁ ਸਤਾਖ ਦਸਤਾ ॥ ੭ ॥ ਚਿਹਾਰ ਸਹੇ ਪੇਸ਼ ਪਿ

ਸਰਾਂ ਬੁੱਧਾਂ ਦਾ ਜੁਦਾ ਬਚ ਜੁਦਾ ਕੁਰਸੀ ਏ ਜੁਦਾ
 ਨਿਸ਼ਾਦਾ ॥੮॥ ਬੁਲਾਏ ਪੁਰਸੀ ਦਦਾ ਨਾਇਦ ਉਲਤ
 ਪਰਸਤਾ ਅਜ਼ਈ ਅੰਦਰੂ ਬਾਦ ਸਾਹੀ ਕਸਮ
 ਤਾ ॥੯॥ ਸੁਨੀਦ ਅੰਦਰੂ ਦਾ ਨਾਇਦਾ ਨਸ ਨਿਹਾਦਾ
 ਬਤ ਮਕੀਨ ਪਾਸੇ ਖਾਅਲ ਮਬਰਕੁ ਸਾਦਾ ॥੧੦॥
 ਜਾਬ ਮਰਾ ਤੁਏ ਨਕਾਬ ਮਸ ਹੁਰ
 ਬਗਾਫਤੀਦ ਖੁਸਦੀ ਨਦਾ ਨਾਇਨ ਰਾਜਾ ਕਿਯਾ

੧੯

ਕਿਸ ਦੀ

ਚੋਰੇ

ਦਾਂ ਸਨਾ ਸਮਸਤੁ ਆਜ਼ਾਦ ਮਰਾਜਾ ॥ ੧੧ ॥ ਮੰਚ

ਕੁਦਰਤੋ ਨੇ ਸਤੁ ਈ ਗੁਫਤ ਨੀ ਸਤਾ ॥ ਸੁਖ ਨ ਗੁਫ

ਤੋ ਨ ਬਿਕਰ ਜਾਂ ਸੁਫਤ ਨੀ ਸਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਅਗਰ ਸਹ

ਬਿਗੋਇ ਦੁਬਗੋਯ ਮਜ਼ਦਾ ਬਾ ॥ ਨੁਮਾਯ ਮਥਤੋ

ਹਾਲ ਬਾਈ ਸਦਾ ਬਾ ॥ ੧੩ ॥ ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿਯ ਜ

ਹਕੀਕਤ ਸਾ ਸੁਖ ਹੀ ਨੇ

ਦਾ ਨ ਯਾਰੀ ਦੇਹ ਦਾ ॥ ਬਕਾਰੇ ਨਹਾਂ ਕਾ ਮੰਗਾਰੀ

ਮਨੁ ਬਾ

ਗਾ ਸੁਖ

ਦਿਹ ਦਾ॥੧੪॥ਕਿਉਂਚਾਬਾਕਲੁ ਆਜੁ ੨੦

ਮਾਈਕੁਨੇਮਾ॥ਵਜਪਸਬਕਾਰਮਾਜਮਾਈਕੁ

ਨੇਮਾ॥੧੫॥ਯਕੇਰਾਦਿਹਦਫੀਲਦਹਜਾਰਮ

ਸਤੁ॥ਹਮਹਮਸਤੀਓਮਸਤਜੀਜੀਬਬਸਤ

॥੧੬॥ਦਿਚਾਰਬਾਦਿਹਦਮਸਪਪਾਂਸਦਹ

ਜਾਰਾ॥ਜਿਜਰਸਾਖਤੁਹਜੀਨਚੁਨਉਬਹਾਰਾ॥

ਜਰੀਸੇਰੀਤੀਆਕਾ

ਫੀਆ

ਘੋੜੇ

੧੭॥ ਸਿਮਰਾਇਹਦੁਸੁਤਰਸੇਸਦਹਜਾਰਾਹ
 ਮਹਨੁਕਰਹਬਾਰੋਹਮਹਜਰਨਿਗਾਰਾ॥੧੮॥ ਚੁ
 ਅਮਰਾਇਹਦੁਮੰਗਯਕਨੁਖਦਨੀਮਾ॥ਅਜੰਮ
 ਰਦਅਜਾਦਮਾਕਲਅਜੀਮਾ॥੧੯॥ ਬਿਆਟ
 ਰਦਪੁਰਮਾਕਲਖਾਂਨਹਕਜੰਗਾਇਗਾਰਨੀਮਨੁ
 ਖਦਸਬਬੰਸਤਨਾਜੰਗਾ॥੨੦॥ ਹਮੀਖਾਸਤਕੇ
 ਫਟਾਯਾ

ਤੁਖਮਰਿਜੀਕੁਨਦਾ। ^{ਅਕਲ}ਖਿਰੈਦੁਆਜ਼ਮਾਇਸਬਰੇ ੨੧

ਜੀਕੁਨਦਾ॥ ੨੧॥ ਦਠਨਕਰਦਹਚਦੋਜਿਮਿ

ਨਮੀਦਰੰਗ॥ ਨਜ਼ਰਕਰਦਬਚਸੁਕਚਸਾਹਿ

ਬਰਿਚੰਗ॥ ੨੨॥ ਚੁਸਸਮਾਂਹਗਸਤ੍ਰਿਦੁਆ

ਜਾਂਦਠਨਦਾਗ॥ ਪਦੀਦੁਆਮਦਹਸਬਹੇਨ ੨੨

ਉਬਹਾਗ॥ ੨੩॥ ਬਰੇਜੀਦਦਹਸਾਨਤੁਖਮੇ

ਕਜਾਂ॥ ਬਪਰਵਰਦਹਓਰਾਬੁਰਦਿਨਅਜਾਂ॥
੨੪॥ ਬਰੇਜੀਦਈਬੀਸਤਬਾਰਸਅਜੇ॥ ਬ
ਸੇਗਸਤਖਰਵਾਰਦਾਨਹਅਜੇ॥ ੨੫॥ ਚੁਲ੍ਹ
ਜ਼ਿਆਦਹਸੁਦਦਉਲਤੇਦਿਲਕਰਾਗ॥ ਕਜੇ
ਦਾਨਹਸੁਦਦਾਨਹਾਏਅੰਬਾਰ॥ ੨੬॥ ਖਰੀ
ਦਹਅਜਾਂਨਕਦਦਹਹਜਾਰਠੀਲਾ॥ ਚੁਕੋਹੇ

੫੪੩

ਰਵਾਂਹ ਮਚੁ ਦਰਿਆਇ ਨੀਲਾ । ੨੭ । ਬਰੀਰ
 ਦਮੋਜੋ ਅਸਪਾਸ ਦਹਜਾਗ । ਹਮ ਹਜਰ ਦਵਜ
 ਨੇਹ ਮਹਨੁ ਕਰ ਬਾਗ । ੨੮ । ਖਰਿਟੇਟ ਸੇਸਟ
 ਹਜਾਰੇ ਸੁਤੁਗ । ਹਮ ਹਜਰ ਬਾਰੇਹ ਮਹਨੁ ਕਰ
 ਪੁਗ । ੨੯ । ਵਜਾਂਟਾਲੇ ਨਸਹਰ ਮਾਨੁ ਮਬ
 ਬਸਤੁ । ਕਿਨਾ ਮੇਅਜਾਂ ਸਹਰ ਦਿਹਲੀ ਸੁਦਮ

ਸਤਾ॥ ੩੦॥ ਵਿਗਾਰਦਾਨਹਰਾਬਸਤਮੁੰਗ
 ਪਟਲਾ। ਨੁਯਾਰਾਪਸੰਦਾਅਸਤਦੁਸਮਸ
 ਠਿਕਨਾ॥ ੩੧॥ ਬਗੁਨਰੀਦਦਹਦੇਬ
 ਗੰਨਿਮਤਸਾਲਾ। ਬਸੇਗਸਤਚੁੰਦਲ
 ਤੇਬੇਜ਼ਦਾਲਾ॥ ੩੨॥ ਨੁਬਿਨਸਸਤੁਧ
 ਰਤੁਖਤਮਾਨੋਮਹਿਪਾ। ਬਪੁਰਸਸਦਰ॥

ਮਦਸੇਹਹਫਤਈਪਾ॥੩੩॥ਬਰੋਯਦਬਪੇ
 ਸੀਨਕਾਗਾਜਾਬਿਯਾਗਾ॥ਚਿਬਖਸੀਦਾਅਮ
 ਮਨਬਾਪਿਸਰਾਸੁਰੈ॥੩੪॥ਦਬੀਰੇਕਲਮ
 ਰਾਕਲਮਜਨਗਿਰਫਤਾ॥ਜਨਦਾਬੇਸੁ
 ਖਨਰਾਮਲਮਬਰਗਿਰਫਤਾ॥੩੫॥
 ਬਗਾਫਤਾਚੁਬਖਸੀਦੇਐਸਾਹਜਾਗਾ॥

੨੩
 ਮਾ
 ਫਤਹੁਪਾ॥੩੪॥
 ਚਿਰਫਤਾ
 ਫਤਹੁਪਾ॥੩੫॥

ਸਾਹਜਾਇਅੰ
 ਨੁ

ਸਾਹਿਬਾਗ (੩੬)
ਏਕਾਗਜਬੁਬੀਤਾਏਕਾ
ਸਾਹਿਬਾਗ (੩੬)

ਏਕਾਗਜਬੁਬੀਤਾਏਕਾਏਕਾਏਕਾ। ਚੁਬ
ਖਸੀਦਸੁਨੁਬਖਸਹਰਕਸਕਨਾ। ੩੭।
ਚੁਬਿਸਨੀਦਸੁਖਨਅਜਮਹੀਪਾਨਮਾਨਾ।
ਠਰਿਸਤਹਸਿਠਤਚੁਮਲਾਇਕਮਕਾਨਾ।
੩੮। ਏਕਾਯਾਰੀਮਰਾਪੇਸਬਖਸੀਦਮਨ
। ਚੁਰਾਗੇਜਗਾਮਾਠਤਾਏਕਾਮਨਾ। ੩੯।

੨੩੩

੨
ਮਰੀ

ਬਗੈਂਦਕਿ ਮੁਰਦੈ ਦਬਾ ਜੇ ਮੁਹਿੰਮਾ ॥ ਕਿਮਾਂ २੪
 ਹਮ ਬਸੇ ਫੀਲ ਬਖਸੀ ਦਹਾਮਾ ॥ ੪੦ ॥ ਦਿ
 ਗਾਰ ਬਾਬ ਪੁਰਸੀ ਦਾ ਅਸਪਸ ਚਿਕਰਦਾ ।
 ਕਿ ਬਾਜੇ ਬਬ ਬਖਸੀ ਦਬਾ ਜੇ ਬਮੁਰਦਾ ॥
 ੪੧ ॥ ਸਿਆਮ ਬਾਬ ਪੁਰਸੀ ਦਸੁ ਤੁਰਾਂ ਨਮੰ ॥
 ॥ ਕੁਜਾ ਤੇ ਬਬ ਬਖਸੀ ਦਏ ਜਾਨਮਾਂ ॥ ੪੨ ॥ ਬ

ਗੁਠਤੰਹਿਕਿਬਾਜੇਬਕਾਰਮਾਮਦੇਦਾ।ਬਬ
 ਖਸੀਦਰੰਬੇਸੁਮਾਰਮਾਮਦੇਦਾ॥੪੩॥।ਚੁਮ
 ਮਰਾਬਪੁਰਸੀਦਏਨੇਕਬਖਤਾ।ਸਜਾਟਾਰ
 ਦੇਹੀਮੁਸਾਯਾਨਤਖਤਾ॥੪੪॥ਕੁਜਾਗਸਤ
 ਬਖਸਸਤਮਾਰਾਠਹੀਮਾ।ਯਕੇਦਾਨਮੂੰਗੀ
 ਦਿਗਾਰਨੁਖਦਨੀਮਾ॥੪੫॥।ਸਵਦਗਾਰਹੁ

ਕਮਤਾ ਬਿਆਰੇ ਮਪੇਸਾ ਹਮਰ ਠੀਲ ਅਸ ॥ ੪੬ ॥ ਨਜਰ ਕਰ ਦ ਠੀ
 ਪੋ ਅਜੈ ਸੁਤਰ ਬੇਸਾ ॥ ੪੬ ॥ ਨਜਰ ਕਰ ਦ ਠੀ
 ਲਹਿ ਦੁਹਰ ਜਾਰ ਮਸਤਾ ॥ ਪੁਰ ਅਜ ਜਰ ਹ
 ਬਾਰੇ ਹਮਰ ਨੁਕਰ ਬਸਤਾ ॥ ੪੭ ॥ ਹਮ ਅਸਪ
 ਦਹ ਸਦਹ ਜਾਰ ਅਵਰ ਦਿਓ ॥ ਹਮ ਅਜਰ ਹ
 ਜੀ ਬੇਸ ਮਾਰ ਅਵਰ ਦਿਓ ॥ ੪੮ ॥ ਹਮਰ ਬੇਦ

੨੫

ਪੁਠੰਤਾਨਬਰਸਿਸਤੁਦੰ॥ ਬਸੇਤੀਰਸਮਸੇਰ
 ਕੀਮਤਿਰਿਗੰ॥ ੪੯॥ ਬਸੇਸੁਤਰਬਚਾਦਾ
 ਦਿਨਰਬਠਤਬਾਗਾਜਰੇਜਾਮਹਨੀਮੰਗ
 ਤੀਬੇਸੁਮਾਰਾ॥ ੫੦॥ ਕਿਦਹਨੀਲੁਦਹਪਦ
 ਦੀਨਾਰਜਰਦਾਕੁਜੇਦੀਦਹਸੁਦਦੀਦਹ
 ਦੇਦੇਸਤੁਸਚਦਾ॥ ੫੧॥ ਕਿਯਕਮੰਗਾਯਕ

^{ਸੁਦ}
 ਸੁਹਚੰਦੀ ਕਾਮਾਂ ਕਿਮੁੰਗੀ ਪਟਨੁ ਸੁਹਚੰਦੀ ੨੬
^{ਸੁਹਚੰਦੀ ਕਾਮਾਂ}
 ਮਸੁਦਾ॥ ੫੨॥ ਕਿਨੀ ਮੇਨੁ ਖਦਰਾ ਦਿਗਰਸ
 ਹਚਬਸਤਾ॥ ਕਿਨਾ ਮੇਅਜੇ ਸੁਹਚੰਦੀ ਸੁਦ
 ਅਸਤਾ॥ ੫੩॥ ॥ ਖੁਸਆਮਦ ਬਤਦਬੀ
 ਰਮਾਨੇ ਮਹੀਪਾ ਖਿਤਾ ਬਸ ਬਦੇ ਦਾਦਰਾ ^{ਬਨਾਉ} ਜਹ
 ਦਿਲੀਪਾ॥ ੫੪॥ ਕਿਪੈਦਾ ਅਜੇ ਮਚਦਸਾਹਨ

ਸਹੀ॥ ਸਜਾਵਾਰ ਤਖਤ ਅਸਤੁਤਾ ਜੋ ਮਹੀ
 ॥੫੫॥ ਬੰਨੇ ਬੰਦ ਅਜੋ ਮਰਦੁਤਾ ਜੋ ਨਰਿ॥
 ਬਰਾਂ ਅਕਲ ਤਤੁ ਬੀਰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਆਠ ਰੀ॥
 ੫੬॥ ਸਿਓਹ ਸਤੁ ਬੇ ਅਕਲ ਅਲੁਦਹ ਮਰਾ
 ਜਾ ਨਰਠਤਾਰ ਖੁਸਤਰ ਨਗੁਠਤਾਰ ਨਗਾਜ
 ॥੫੭॥ ਹਮੀ ਖਾਸਤੁ ਕਿਓਰਾ ਬਸਾਹੀ ਦਿਹੀ

ਮਾ॥ ਤਿੰਨੋਂ ਲਤ ਪੁਟ ਸਚਾ ਅਗਾਹੀ ਦਿਰੀ ਮ ੨੭

॥ ੫੮॥ ਬਨੇ ਬਦ ਕਜੇ ਰੰਗ ਸਾਹਨ ਸੁਹੀ॥ ਕਿ

ਸਾਹਿਬ ਸਉਰਾ ^{ਦੇਵਾਹੇ} ਮਸਤੁ ਮਾਲ ਕਮਹੀ॥ ੫੯॥

ਖਿਤਾ ਬਬਾਖ ਸਕਜੇ ਗੁਸਤੁ ਰਾਜ ਹਦਿ ਲੀਪਾ॥

ਖਿਲਾ ^{ਤੁਮਰ} ਫਤੁ ਬੁਬਾਖੀ ਦਮਾਨ ਮਹੀਪਾ॥ ੬੦॥ ਸਿ

ਪਾਸ ^{ਪਾਤੁ ਸਾਹੀ} ਚਾਹਿ ਗਰਾ ਸਾਹ ਅਜਾਣ ਕਰਦਾ ਨਦਾ

ਨਸਪਰਸਤੇਨਮਾਨਾਦਮਰਧਾ॥੬੧॥ਕਿਓਰ
 ਬਰੇਜਰਸਿਘਾਸਨਨਿਸਾਧਾ॥ਕਲੀਦੇਕੁਹਲੀ
 ਜਰਾਬਰਕੁਸਾਧਾ॥੬੨॥ਬਟੇਦਾਦਸਾਹੀਖੁ
 ਦਮਾਨਾਦਰਾਸਤੁ॥ਬਪੋਸੀਦਦਲਕਸਰਦੁ
 ਸੁਦਬਦਸਤੁ॥੬੩॥ਬਿਦਿਹਸਾਕੀਮਾਸਾਰ
 ਰੇਸਬਜਰੀਗਾ॥ਕਿਮਾਰਾਬਕਾਰਾਮਸਦਰਦੁਕ
 ਤੁ

ਤਜੀਗਾ॥੬੪॥ਬਾਮਨਦਿਹਾਕਿਬਖਤੁਆਜਮ॥੨੮

ਈਕੁਨਮਾ॥ਜਿਤੇਗੋਖੁਦਸਕਾਰਵਾਈਕੁਨ
ਮਾ॥੬੫॥

ੴ ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂਜੀਕੀਠਤ

ਗਾ॥ ਹਿਕਾਯਤੁਤੀਸਰੀਚਲੀ॥ ਖੁਦਾਵੈ

ਖਾਵਦ
ਮਕਲਦਾ

ਦਦਾਨ॥ਸਿਹੋਦਾਦਗਾਗਾਰਜਾਬਖਸਰੇਜੀ
ਦਦਾਹੈਇਨਸਾਠ

ਹਰ

ਇਹੋਹੁਨਗਾ॥੧॥ਅਮਾਬਖਸਬਖਸਿੰਦੁਬਿਦਸ
ਤਗੀਚਾ॥ਕੁਸਾਇਸਕੁਨੋਰਹਨੁਮਾਇਸਪਤੀਬ
॥੨॥ ਹਿਕਾਇਤਸੁਨੀਦਮਯਕੋਨਕਮਚਦ
॥ਕਿਮਜਦੋਰਦੁਸਮੁਬਰਾਦਚਦਗਚਦ॥
੩॥ਖਸਮਮਠਕਨਸਾਂਹਚੀਦਿਲਠਿਚਾਜ
ਚਸਚਿਬਲਨਿਦਾਜੋਗਨੀਮੁਲਗਦਾਜ॥

ਧੰਨੁ

੪॥ ਜਿਰਜਮੋਬਬਜਮੋਹਮਹਬੰਦਬਸਤਾਕਿਬਿ ੨੯

ਸੀਯਾਰਤੇਗਾਅਸਤਹੁਸੀਆਰਦਸਤਾ॥੫॥

^{ਤਰਨਾ}ਨਿਵਾਲਹਪਿਆਲਹ^{ਸਖੀ}ਜਿਰਜਮੋਬਬਜਮਾਤੁ

ਗਾਠਤੀਕਿਨੀਗਰਯੋਕਸੁਦਜਿਬੰਜਮਾ॥੬॥

ਜਿਤੀਰੇਤੁਛਗਾਹਮਚਾਮਾਖਤਹਸੁਦਾ॥੭॥

ਗੋਈਕਿਦਰਸਿਕਮਾਮੀਦੋਖਤਹਸੁਦਾ॥੮॥

ਮਿਥਿਆਰੇਆ

६६
ਚੁਮਾਲ ਸਾਗਿ ਰਾਨ ਸਮਤੁ ਹਸਮ ਮਨੀ ਮਾ। ਕਿਮੁ
ਲਕ ਸੁਧਾਨੇ ਮਸਤੁ ਧਖ ਸੁਸੁ ਕਰੀ ਮਾ। ੬। ਮ
ਨੇਧਾ ਏਸਾਗੀ ਧਮ ਮਾਖਰ ਸੁਧ ਮਸਤੁ। ਨਿ
ਸੁਸਤੁ ਦਦਨੀ ਰਾਨ ਓਧੇ ਸੁਧ ਸਤੁ। ੭। ਨਿ
ਤੇਧ ਸਾਗਿ ਰਾਨ ਏਸਾਗੀ ਏਰੀ ਮਾ। ਕਿਰਾਤੁ
ਜਾਇ ਕਥਾ ਲਧ ਰਸ ਰਾਨਿ ਹਮਾ। ੮। ਕਿਰ

ਮਰਦਮਜਾਂ ਖਾਂ ਨਹ ਏਰੁ ਕੁਲਦਾ ॥ ਬਿਗਾਏ ਧੰ ॥
 ਤਾਇਕ ਬਾਲ ਧਰਮ ਸਰ ਨਿਹਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਏਹੇ
 ਸਮੀਦਰਾਂ ਮਦ ਕੁਸਾਏ ਦੁਰਸਮਾ ॥ ਬਗਾਏ
 ਸੁਖ ਨਸਾਹ ਧੰ ਸੀ ਨਰ ਸੁਮਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਧਾਂ ਉ
 ਨਦ ਸਤੇ ਨਰ ਸੁਮੇਜ਼ਾ ॥ ਨਹੇ ਸੋਨ ਤਿਮਤੁ ਨਹੇ
 ਏਰੁ ਕੁਸਾ ॥ ੧੩ ॥ ਨਹ ਉਲੇਨ ਹਿਮਤੁ ਨਹੀਲ
 ਤੇ

੩੦

ਸਿਰਪਰ

ਹਨੇਰੇ ਜਾਨ ਬੀ ਨੀ ਨ ਬੀ ਨਾ ^{ਨਨਕ} ਏਹੀ ਹਰ ਦੁਰੇ ^{ਨਰੇਖੁ}
 ਸਾ ॥ ੧੪ ॥ ਹਰਾ ਕੁ ਸਾ ਰਿਹ ਸੁ ਤੁ ਮਾਜਾ ਆਇ ^ਨ
 ਸੁਧ ਦੁਹਾ ਦੁਆ ਦੁ ਉਰ ਦੀ ਧਾਇ ਸਾਹੀ ਸੁ ਦੁ
 ੧੫ ॥ ਅਸੁ ਧ ਮਾ ਦੁ ਦੁ ਨਾ ਏਹੀ ਉਰ ਦੀ ਜੁ ਦੁ ^{ਨੇ} ^{ਦੀ}
 ਧਾ ਸੁ ਧ ਨ ਧਾ ਸੁ ਦੀ ਗਾ ਰੁ ਕੁ ਦੁ ਧਾ ਸੁ ਦੁ ਧਾ ॥
 ੧੬ ॥ ਧਾ ਰਿੰਗਾ ਸੁ ਦੁ ਰਾ ਮ ਦੁ ਦੁ ਰੀ ਗਾ ਸੁ ਗਾ ਰਿ ^{ਤੁਧੇ}

ਦੁ
 ਕੇ

ਛਤਾ ਜਦਾ ਬੇਸੁਖ ਨਗ ਬਰੀਗਾ ਸਾਗਿ ਰਿਛਤਾ ॥ ੩੭

੧੭॥ ਚਯੋਗਾ ਸਤੁ ਸੁਕਰ ਦਰਦ ਖੇਨੁ ਬਾਂਗ ॥

^{ਖਯੋਸਨੇ} ਧਰਾਦਰਦ ਸੁਖ ਨੇ ਚੁਕੈ ਧਰਕ ਮਾਂ ॥ ੧੮॥

ਕਿਏ ਸਾਹੁ ਸੀਮਾ ਰਮਾਜਾਂ ਦੇ ਮਗਾਜਾ ਚ

ਰਾਮੇ ਤੁਰੇ ^{ਸਖੀ} ਟੀਹੀ ਕਾਰ ਨਗਾਜਾ ॥ ੧੯॥

ਸੇਹਾ ਸੁਦ ਦਕਾਰ ^{ਕੀਮਤੀ ਗੇਢੇ} ਟੀਹੀ ਰਜ ਮਾਂ ਦੁਸਾ ਹ

ਸਤੁ ਮੇਥੇ ਸਤੁ ਸਾਹਰ ਸਾਹਰਾਂ ॥ ੨੦ ॥ ਗਿਏ ਹੀ ਹੀ

ਤੁ ਮੇਥੇ ਤੁਰੀ ਈ ਹਨ ਗਾਇ ਮੇਥੇ ਸਾਹ ਸਾਹਨ

ਹਮ ਹਥ ਹਰ ਥਰਾਂ ॥ ੨੧ ॥ ਨਦਰ ਸੀਰਾ ਪੁਸ਼

ਤੋ ਨਦਰ ਸਨਾ ਮੇਥੇ ਨੀ ਮੇਥੇ ਸਤੁ ਥਰਾਂ ਹਰ

ਠੇ ਸੁ ਮੇਥੇ ਨੀ ਗਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਨਮਾ ਰਾਂ ਮੇ

ਦੁਸ ਮੇਥੇ ਨਮਾ ਜਾਰੇ ਸਤੁ ਜਿਥੇ ਥੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥

ਮੁਨੀ

੩੨

ਗੰਮੰਦਰਾਬਧੇਸਤਾ॥੨੩॥ਨਦੀਸਿੰਦਹਰਾ

ਦੈਰੀ = ਕਾਤਮਨੂਨਿਕਾਨਾ

ਜਾਨਹਰਨਿਹਦਾ॥ਸੁਖਨਰਾਬਧੇਕਮਾਧਿ

ਸਚਕੀ

ਸਚਕੀਇਹਦਾ॥੨੪॥ਨਉਸਤਾਦਰਾਦਾਦ

ਦੁਨਿਆਈ

ਸਾਏਸੁਖਨਾਠਗਾਮੇਸੁਗੀਏਧਕਾਥੇਕਹ

ਨਾ॥੨੫॥ਬਧਦਮਲਹਤੁਕਸਨਦਾਦਨ

ਇਰਾਗਾਧਿ॥ਹਸੁਨਾਮਓਭੂਤੁਰੋਯਦਹਨਾ

ਮੇਰੇ

॥ २६ ॥ न धी न द रि रा च न न ध च स मे ध र म
 ॥ न ध र क र क म क र द न ज रे ध र म ॥ २७ ॥
 न च क र द र म ध र न प च ळ ह र ग ॥ नि रा च
 र म उ ध र म क र ज न द ग ॥ ^{उ ग म दी} न द ग ॥ २८ ॥ न न
 र रा ध ध र क र द री रा र ध ध स उ ॥ ^{न न र रे धे} स न स
 उ उ ह की क र र र र ग स उ ॥ २९ ॥ क र म र न

टी ३
 न ध र

ॐ

ਦਾਰਦਧਦਕਾਰਕਗਾਨਦਰਜੀਗਪਾਪਾਂਭੀ

੩੩

ਪਸੰਤੋਬਰਾਗਾ ੩੦॥ ਨਦਰਕਾਰਦੁਜਨੀਨਦਿ

ਲਧਿਸਕਨੀ॥ ਬਖਾਨਹਖੁਮਰਬਖਾਨਹਰੰਗ

ਜਨੀ॥ ੩੧॥ ਬਨਾਕਸਦੁਆਇਨਗੋਯਦਸੁਖ

ਨਾ॥ ਬਖਾਹਸਖਰਾਸੀਨਜੇਈਸੁਖਨਾ॥ ੩੨॥

ਬਬਦਕਾਰਕਸਦਰਨਦਾਦੇਦਪਾਇ॥ ਕਿਓਪੰ

ਮੀਰਾ

ਪੰਨਾ

ਪੀੜ

ਇਲੀਗਾਸਤੁਰੋਈਬਜਾਇ॥੩੩॥ਨਦੁਜਦੀ
 ਮਤਾਰਾਨਾਅਲੁਦਹੰਦਸਤਾ॥ਨਖੁਰਸੀਹਰਾਮੇ
 ਕੁਸਾਇਦਨਦਸਤਾ॥੩੪॥ਬਖੁਦਦਸਤੁਖਾ
 ਹੀਦਨਰਿਰਿੰਦਮਾਲਾ॥ਨਰਯਤਖਰਾਸੀਨਾਅ
 ਜਜੁਦਾਲਾ॥੩੫॥ਵਿਗਾਰਜਨਨਖੁਦਦਸ
 ਤਾਮੀਦਾਖਤਨਾਚੁਰਯਖੁਸਾਹੇਨਬਰਤੁਖਤ
 3 ਦੁਖਦੇਨਦੇ

੬੯

ਨਾ॥੩੬॥ਨਖੁਦਦਸਤਾਰਿਸਵਤਨਆਲੁਹੁਕੁ ੩੪
ਚਦਾ॥ਕਿਅੰਨਸਾਹਦੁਸਮਨਬਰਦੁਰਦਰਾ
ਚਦਾ॥੩੭॥ਨਜਾਏਅਦੂਰਾਇਹਦੁਕਤਜੀ
ਗਾ॥ਬੁਬਚਸਾਇਹਦਤੇਗਾਤਰਕਸਖਤੀਗਾ॥
੩੮॥ਨਰਾਮਸਾਇਹਦਾਸਪਰਾਦੁਕਤਕਾਰ
॥ਨਜਾਇਸਾਅਦੂਰਾਇਹਦਰਦਰਿਯਾਗਾ॥੩੯॥

੬੯

ਕਿਥੇ ਦਸਤ ਓਹ ਸਤਰੋ ਪੁਰਹੁ ਨਗ। ਬਾਅਲੂ ਦਰਗਿ
ਦਰਨ ਬ ਸਤਨ ਕ ਮਗ॥ ੪੦॥ ਨਰੋ ਇਦਕ ਸੇਬ
ਦ ਸੁਖਨ ਜੁੰਨਿ ਜੁਬਾ॥ ਕਿਓ ਬੇਜੁਬਾ ਨ ਅਸਤੁ ਜਾਹ
ਰਜਹਾਂ॥ ੪੧॥ ਸੁਨੀਦਨ ਨ ਬਦ ਸੁਖਨ ਕ ਸਰਾਬ
ਗੋਸਾ॥ ਕਿਓ ਹਸਤ ਬੇਗੋ ਸਰੋਈ ਬਿਹੋ ਸਾ॥ ੪੨॥
ਕਿਪਸ ਪਰਦ ਹਰੁ ਗਾਲੀ ਸੁਨੀਦਨ ਨ ਕਸਾ॥ ਦੁ

ਜਾਂ ਖੁਦ ਸਨਾ ਸੀ ਕਿਰੀ ਈ ਸਹਾਸ ॥ ੪੩ ॥ ਕਸੇ ਕਾਰ ਬ ੩੫

ਦਰ ਨਗੀਰਿ ਦਬੋਇ ॥ ਕਿਓਹ ਸਤ ਬੇਈ ਨਿਓਨੇ

ਕਬੋਇ ॥ ੪੪ ॥ ਨਹੋ ਲੋਵਿਗਾਰਹ ਸਤ ਰੋਹ ਅਜ

ਖੁਦਾਇ ॥ ਕਿਹਿ ਮੰਤਵਰਾਂ ਰਾਂਦਰਾ ਬਦ ਨਿਪਾਂ

ਇ ॥ ੪੫ ॥ ਬਹੋ ਸਾਮੀ ਦਰਾਂ ਮਦਹ ਮਹਦ ਕਤ ਜੀ

ਗਾ ॥ ਕਿਕੋ ਸਸਕੁਨ ਦਪਾਇ ਬਤੀਰੇ ਤੁਠਿਗਾ ॥ ੪੬

ਦਬਾਉ

॥ ਕਿੰਦਰ ਕਾਰ ਇਨ ਸਾਠ ਓਹਿ ਮਤ ਅਸਤਾ ਕਿ
 ਦਰ ਪੇਸ਼ ^{ਬੀਚ} ਗੁਰ ਬਾਇਓ ^{ਅੰ} ਜਨ ਅਸਤਾ ॥ ੪੭ ॥
 ਨਹੀਲ ^{ਅੰ} ਕੁਨ ਦਵ ਕਤ ਦਰ ਕਾਰ ਜਾਗਾ ਨਹੈ ਬਤ
^{ਬਾਨ ਹ} ਕੁਨ ਦਵ ਸਮਨਾ ਬੇਸੁ ਮਾਰਾ ॥ ੪੮ ॥ ਹਰਾਂ ^{ਤੁਹ} ਕਸਕ
 ਜੀਹ ਸਤਗਾ ਜੀਏ ਦਵਾ ਬਕਾਰੇ ਜਹਾਂ ਰਜਮ
 ਸਾ ਜੀ ਕੁਨ ਦਾ ॥ ੪੯ ॥

ਕਸੇਰਾ ਕਿੰਈ ਕਾਰਾ ਆਇਦ ਪਸੀਦਾ। ਵਜਾ ਸਾਹਬੰ ॥ ੩੬

ਸਦ ਜਗਾਂ ਅਚ ਜਮੰਦਾ। ੫੦॥ ਸੁਨੀਦਈ ਸੁਖ ਨਦੈ

ਰਦਾਨਾ ਇਵ ਜੀਗ। ਕਿਆ ਕਲ ਸਨਾ ਸਾ ਅਸਤ

ਪੋ ਜਾ ਸਪ ਜੀਗ। ੫੧॥ ਕਸੇਰਾ ਸਨਾ ਸਦ ਬਾ ਅਕ

ਲੋ ਬਿਹੀ। ਮਰੇ ਰਾ ਬਿਦਿਹਤਾ ਜਤੁ ਖਤੋ ਮਹੀ।

੫੨॥ ਬਬਖ ਸੀਦ ਓਰਾਂ ਮਹੀ ਤੁਖਤੁਤਾ ਜਾ। ਗੋ

^{ਵੁ}
 ਰਾਸਨਾਸੀਚੁਰਯਤਨਿਜਾ॥੫੩॥ਏਹੈਰਤਦਰਾ
 ਮਦਏਪਿਸਰਾਚਹਾਗ॥ਕਿਸੇਗੋਉਰੀਰਿਦਹ
 ਮਹਵਕਤਕਾਰਾ॥੫੪॥ਹਰਾਕਸਕਿਰਾਮਕ
 ਲਾਯਾਰੀਦਿਹਦਾ॥ਬਕਾਰੇਜਹਾਕਾਮਗਾਰੀ
 ਦਿਹਦਾ॥੫੫॥ਇਦਿਹਸਾਕੀਆਸਾਰੇਸ
 ਬਜਰੇਗਾ॥ਕਿਮਾਰਾਬਕਾਰਾਮਸਤਦਰਵ

ਕਤੰਗਾ॥ ੫੬॥ ਬਿਦਿਹਸਾਕੀਆਸਾਗਰੇਨੈ ੩੭

ਨਪਾਂਨਾ॥ ਕੁਨਦਪੀਰਸਦਸਾਲਰਾਨਉਜੁਨਾ॥

ਨੈਨਪਦਿਤ
੫੭॥ ੩॥

ੴ ਸੀਦਾਹਗੁਰੂਜੀਕੀਠਤ
ਗ॥ ਹਿਕਾਯਤਚੇਥੀਚਲੀ॥ ਕਿਰੋਜੀਦਿਹ
ਦਾਸਤੁਰਾਨਕਰਹੀਆ॥ ਰਿਹਾਈਦਿਹੋਰਹ

ਨੁਮਾਏ ਕਰਮਿ ਮਾ। ੧। ਦਿਲ ਅਟਕਾਇ ਦਾਨਸ
 ਦਿਹੋ ਦਾਦਗਾਰ। ਰਜਾ ਬਖਸ਼ੇ ਰੋਜੀ ਦਿਹੋ ਹਰਹੁ
 ਨਗ। ੨। ^{ਉਨਸਾ ਦੁਦੇ ਦੁਦਾਲਾ} ਹਿਕਾਇਤੁ ਸੁਨੀਦ ਮਯਕੇ ਨੇਕ ਜਨ
 ਚੁਸਮਾਸਾ ਦਕਦੇ ਬਜੇ ਏਚਮਨ। ੩। ਕਿਓਰਾ
 ਪਦਰਗਾਜ ਹੋਊ ਤਰਦੇ ਸਾ। ^{ਸਹਜਾ} ਬਸੀਰੀ ^{ਦੁਦੇ ਬਾਲਾ} ਜੁਬਾਹਮ
 ਚੁਇ ਖਲਾਸ ਕੇ ਸਾ। ੪। ਕਿਅਮਦ ਬਰਾਏ ਹ

ਤੇਸਤੀ
 ਦੀ ਨਾਮੇ

ਮਹਾਰਾਸਲਰੀਗਾ। ਚੁਕੈਬਰਕਮਾਂਹਮਚੁਤੀਰੋ ੩੮
 ਤੁਠਰਾ। ੫। ਹਮੀਖਾਸਤਾਕਿਓਰਾਸੁਯੀਬਰਕੁ
 ਨਮਾ। ਕਸੇਈਪਸਿਦਾਆਯਦਓਰਾਦਿਹਮਾ। ੬
 ॥ ਬਗੋਯਦਸੁਖਨਦੁਖਤੁਰੇਨੇਕਤਨਾ। ਕਸੇਤੋਪ
 ਸਿਦਾਆਯਦਓਰਾਬਕੁਨਾ। ੭। ਨਿਸਾਦਿਦਬ
 ਰਕਾਂਖਓਹਠਤੁਖਨਾ। ਚੁਮਾਹੇਮਹੀਆਫੁਤਾਬੇ

੨੯

ਯਮਨ॥੮॥ ਨਹਾਨੇ ਦੁਹਲਚਾ ਦੁਹਨ ਬਰਕੁ ਸਾਦਾ॥ ਜ
ਦਾ ਬੇਸੁਖ ਨਰਾ ^{ਬਾਹਰ} ਚਿਜ ਬਰਨਿ ਹਾਦਾ॥੯॥ ਕਿਰਾਜ ਹੋਰ
ਜਹਾ ਬੇਸੁਖ ਮਾਰਾ ^{ਬਾਤ ਬੇਨਤੀ} ਕਿਵ ਕਤੇ ਤਰ ਦੁਬਾ ਮਾ ਮੁਖ ਤਹ
ਕਾਰਾ॥੧੦॥ ਕਸੇ ਤੇ ਪਸਿਦਾ ਮਾਇਤ ਤਈ ਦਰ ਜਮਾ ^{ਸਾਇਤ}
ਦੁਜਾ ਪਸ ਬਦਾ ਮਾਟੀ ਆਯ ਦਹੁ ਮਾ॥੧੧॥ ਨੁਮਾਦ
ਦਰਿ ਰਾਜਹਾ ਬੇਸੁਖ ਮਾਰਾ॥ ਪਸਿ ^ਦ ਸਨਿ ਆਮਦ ਕਸੇ ਕਾਰ

ਬੀਰਾ॥੧੨॥ਹਮਆਖਰਾਜਕੇਰਾਜਹਿਸੁਕੁਟਸਿੰਘ॥

ਬਰਲਾਇਨ

੩੯

ਪਸਿਦਾਆਮਦਸੁਹਮਚੁਗਚਰਾਨਿਹੀਗਾ॥੧੩॥ਹ

ਮਹਉਮਦਹੇਰਾਜਹਾਂਪੇਸੁਖਾਂਦਾ॥ਜੁਟਾਬਰਜੁਟਾਦੇ

ਸੁਹਮਾ

ਰਾਮਜਲਸੁਨਿਸੰਦਾ॥੧੪॥ਬਪੁਰਸੀਦਾਕਿਏਦੁਖਤ

ਰੇਨਕਬੋਇ॥ਤੁਰਾਕਸਪਸਿਦਾਆਯਦਾਮੰਜੁਈਹਾਂ

ਬਜੋਇ॥੧੫॥ਰਵਾਂਕਰਦੇਜੋਨਾਰਦਾਂਰਾਨਪੇਸਾ॥ਬ

ਕੋਜ

ਗਜਨੇਵਾਲਾ

ਗੋਯਾਦਕਿਰਾਜਹੇਉਤਰਦੇਸਾ॥੧੬॥ਕਿਥਿਨਾਮਬੰ
 ਸਤਸੰਤੁੜਾਮਤੀ॥ਚਿਮਾਹੇਠਲਕਆਠਤਾਬੋਮ
 ਹੀ॥੧੭॥ਅਜੀਰਾਜਹਾਂਕਸਾਨਿਅਮਦਨਜਰਾ
 ਦੁਜਾਂਪਸਅਜੀਹਾਂਬੁਝੀਪੁਰਚਾਹਰਾ॥੧੮॥ਨ
 ਜਰਕਰਦਬਰਰਾਜਹਾਂਨਾਜਨੀ॥ਪਸਿਦਨਿਅ
 ਮਦਕਸੇਦਿਲਨਚੀ॥੧੯॥ਸੁਖੀਬਰਦੁਜਾਂ

ਰੇਜਮੋਕੂਠਰਾਸਤਾ। ਕਿਨਾਜਮਬੁਬਰਖਾਸਤਦਰ ੪੦

ਦੁਜਹਬਸਤਾ। ੨੦। ਕਿਰੋਜੇ ^{ਕਦੇਹੀਏਹੀ} ਦਿਗਰਸਾਹਜਰਚੀਸਿ

ਪਗ। ਬਰਮੋਰੀਚਾਬਰਾਮਦਚੁਰੋਸਨਗੁਹਗ। ੨੧।

ਦਿਗਰਬੇਜਹੋਰਾਜਗਾਂਖਾਸਤੀਦਾ। ਦਿਗਰਗਾਂਨਹਬਾ

ਜਾਚਆਰਾਸਤੀਦਾ। ੨੨। ^{ਸਾਗਿਆ ਦੁਸਰੀਤੋਹਰ} ਨਜਰਕੁਨਬਰਏਤੁਏਦਿ

ਲਚੁਬਾਇ। ਕਿਰਾਤੇਨਜਰਦਰਾਬਿਯਾਇਦਬਜਾਇ

ਬਿਚਕਾਹਾ

॥੨੩॥ਬਪਹਨਾਮੰਦਰਆਮਦਗੁਲੇਅੰਜੰਮਨ।

ਮੇਦਾਨ

ਤੁਲਾ

ਕਿਜਰਆਬਰਿਗਸਤਸੀਮਾਬਤਨ।੨੪॥ਰਵੰਗ

ਪਾਗ

ਸਤੁਦਰਰਾਜਹਾਂਬੇਸੁਮਾਰਾ।ਗੁਲੇਸੁਰਖਚੁੰਗੁਬ

ਜੇ

ਬਹੁਤ

ਜੇਨੋਬਹਾਗ।੨੫॥ਬਦੁਜੁਦੀਦਦਿਲਰਾਜਹਾਂਬੇਸੁ

ਮਾਰਾ।ਬਿਅਠਤਦਾਜ਼ਮੀਚੁੰਯੋਲੇਕਾਰਜਾਗਾ

ਸੁਹਾ

੨੬॥ਬਿਜਨਦਬਾਂਗਾਬਰਵੇਕਿਖਾਤੁਨਖੋਸਾ।ਕਿਈ

ਅਵਾਜ

ਲਾਗੀ

ਆਪਦੇ

ਉਮਦਹੋਰਾਜਹਾਂਉਤਰਦੇਸਾ॥੨੭॥ਵਿਜਾਂਦਖਤ ੪੧

ਗੀਹਸਤਈਬਛੜਾ^{ਨਾਮ}ਮਤੀ॥ਚੁਮਾਹੇਠਲਕਹਮ

ਚੁਹੂਰੇਪਰੀ॥੨੮॥ਸੁਯੀਬਰਦਰਾਮਦਚੁਮਾ

ਹੇਠਲਕਾ॥ਠਰਿਸਤਹਸਿਠਤਿਓਚੁਜਾਤਸੇ^{ਏ੩}

ਮਲਕਾ॥੨੯॥ਕਿਰਾਦਉਲਤਉਕਬਾਲ

ਯਾਰੀਦਿਹਦਾ॥ਕਿਈਮਚਰੇਕਾਮਗਾਰੀਦਿਹਦ

ਮੁਸਾਹਰ

੩੦॥ ਪਸੀਦਾ ਆਮਦ ਓਰਾ ਜਹਾ ਸੁਰੁਟ ਸਿਧ ਨਾਮ
 ॥ ਕਿਰੇ ਸਨ ਤਬੀ ਅਤੁ ਸਲੀਖ ਤੁਮ ਦੁਆ ॥ ੩੧॥
 ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਬਰਵੈ ਵਕੀਲ ਸਾਗਿ ਰਾਗਿ ॥ ਕਿਉ ਸਾਹ
 ਸਾਹ ਨਰੇ ਸਨ ਜੁਆ ॥ ੩੨॥ ਕਿਉਂ ^{ਗੁਰੀ} ਤੁਰਨ ਲਾ
 ਲਾਇ ਬਰਗੇ ਸੁਮਨ ॥ ^{ਜਗਤ} ਕਿਲਾਇ ਕੁ ਸੁਮਨਾ ਅਸ
 ਤਈ ਰਾਬ ਕੁਨਾ ॥ ੩੩॥ ਬਰਗੇ ਯਦ ਯਕੇ ਖਾਨਹ

ਪੰਨ ੩

ਬਾਨੁ ਮਰਾਸਤਾ। ਕਿਛੁ ਸਮੇ ਅਜੇ ਹਰ ਦੁਆਹੁ ਤ ੪੨

ਰਾਸਤਾ। ੩੪। ਕਿਛੁ ਰਾਮ ਨਹਰ ਗਿਨ ਨ ਕਰਦ

ਮਕਬੂਲਾ। ਕਿਕਉ ਲੇਕੁ ਰਾਨਾ ਸਤ ਕਸਮੇਰ

ਸੁਲਾ। ੩੫। ਬਗੋਸਾ ਅੰਦਰਾ ਮਦ ਅਜੀ ਜਾਸ

ਖਨਾ। ਬਜੀ ਬਸਦ ਰਾਮ ਦਨ ਨੇ ਨ ਕਤਨਾ। ੩੬

। ਕਸੇ ਫਤਹ ਮਾਰਾ ਕੁਨ ਦਵ ਕਤ ਕਾਰਾ। ਦੁਜਾ

ਸਚ ਮਾਰਗ ਸਦਾ ਹੀ ਦਿਯਾਗਾ ॥ ੩੭ ॥ ਬਕੋ ਸੀ ਦਮੈ
ਦਾ ਨ ਜੋ ਸੀ ਦਜੀਗਾ ॥ ਬਪੋ ਸੀ ਦਖੁ ਫੁਟਾਨ ਪੈ ਲਾਇ
ਫੀਗਾ ॥ ੩੮ ॥ ਨਿਸ ਸਤੁ ਹਬਰਾਂ ਰਬ ਚੁ ਮਾਹੇ ਮੁਨੀ
ਗਾ ॥ ਬੁਬਾ ਸਤਿ ਦਸੁ ਮਸੇਰ ਜੁ ਸਤਿ ਦਤੀਗਾ ॥ ੩੯ ॥
ਬਮੈ ਦਾਂ ਦਰਾਂ ਮਦ ਚੁ ਗੁਰਗੀ ਦਸੇਗਾ ॥ ਚੁ ਸੇਰ
ਅਸਤੁ ਸੇਰ ਅਫਕਨੇ ਦਿਲ ਦਲੇਗਾ ॥ ੪੦ ॥ ਬਪੋ

ਸੀ ਦੁਖੁ ਛੁਡਾਨੈ ਜੇ ਸੀ ਦੁਖੀ ਗਾ ॥ ਥਕੇ ਸੀ ਦੁਖੈ ਦਾਨ ਤੀ ४੩

ਰੇ ਤੁਛਿ ਗਾ ॥ ੪੧ ॥ ਚੁਨਾ ਤੀ ਰਬਾਰਾਂ ਕੁਨ ਦੁਕਾਰੁ

ਗਾ ॥ ਕਿਲ ਸੁਕਰ ਬਕਾਰੁ ਮਾਮ ਦੁਖੈ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ੪੨

॥ ਚੁਨਾ ^{੪੧੩} ਕੁਨ ਬਾਰੀ ਦੁਖੀ ਰੇ ਤੁਛਿ ਗਾ ॥ ਥਕੇ ਮਰਦਮ

ਮੁਰਦ ਹੁਸੁ ਦੁਖਾਇ ਜੀ ਗਾ ॥ ੪੩ ॥ ਸਹੇ ਨਾਮ ਗਾਜ

ਸਿਖ ਦਰਾਂ ਮਦ ਬਜੀ ਗਾ ॥ ਚੁਕੈ ਬਕਾਰੁ ਮਾਹਮ ਚੁ

ਤੀਰੋਤੁਠਿਗਾ॥੪੪॥ਬਜ਼ੀਬਸਦਰਾਮਦਚੁਮਠੰਕੀ

ਤਮਸਤਾ॥ਯਕੇਗਾਰਜਮਜਠੀਲਪੈਕਰਬਦਸ

ਤਾ॥੪੫॥ਯਕੇਤੀਰਜਦਬਾਨੂਏਪਾਕਮਰਦਾਕਿ

ਗਜਸਿਘਮਜ਼ਮਸਪਮਾਂਮਦਬਗਰਦਾ॥੪੬॥

ਦਿਗਰਚਾਜਹਰਨਸਿਘਦਰਾਮਦਬਰੇਸਾਕਿਪਰ

ਦਾਨਹੇਰੂਬਰਾਮਦਬਜੋਸਾ॥੪੭॥ਚੁਨਾਤੇਗਜਦ

ਧੀਰਤੇਰ

ਬਾਨੁ ਏ ਸੇਰਤਨਾ॥ ਬਿਅਠਤਾ ਦਰਨ ਸਿਘ ਚੁਸਰਦੇ ਚਮ ॥ ੪੪

ਨਾ॥ ੪੫॥ ਯਕੇ ਸਹਰਾ ਅੰਬੇਰ ਦਿਗਾਰ ਜੋ ਪਪੁਰਾ॥ ਪੁਰਾ ਮੇਰੇ

ਦਹ ਬਾਨੇ ਚਰਖ ਸਿ ਦਹ ਦੁਗਾ॥ ੪੬॥ ਬਿਜ ਦ ਤੇਗ

ਬਾਨੇ ਚ ਬਾਨੁ ਸਿਘਰਾ॥ ਬਬਰਖੇ ਜੋ ਲਹ ਬਸੇ ਚੰਗਾ ਹਰ

॥ ੪੭॥ ਸਿਅ ਮਰਾ ਜਹ ਬੁੰਦੀ ਦਰਾ ਮਦਦ ਲੇਗਾ॥ ਚੁ

ਬਰ ਬਚਾ ਹੁ ਬਗਾਰ ਚੀ ਦਹ ਸੇਗਾ॥ ੪੮॥ ਚੁਨਾਤੀ

ਮੋਤੀ

ਮੋਤੀ

ਮੋਤੀ

ਨਿਬ

ਪਾਤ
ਸਾਹ

ਚੜ੍ਹਦਹਰਦੁਅਬਰੂਸਿਰੰਜਾ॥ਇਅਠਤਦਅਮਰ
ਸਿਘਚੁਸਾਖੇਤੁਰੰਜਾ॥ਪੜ॥ਚੁਅਮਰਾਨਹੜੇਸਿਘ
ਦਰਾਂਮਦਮੁਸਾਠਾ॥ਬੜੇਸਅੰਦਰੀ॥ਸੁਦਅਜਰੇ
ਹਕਾਠਾ॥੫੩॥ਹੁਮਾਖਰਦਸਰਬਤੁਕਿਯਾਰੇਚੁ
ਯਾ॥ਕਿਜੈਸਿਘਪਸਯਕਨਿਅਮਦਕਦਮਾ॥੫
੪॥ਅਕੇਸਹਾਠਿਰੰਗਪਲਗੋਦਿਗਾਰਾ॥ਬਮੈਦਾ

ਦਰਾਂ ਮਦੁ ਸੇਰੇ ਜਬਗਾ॥੫੫॥ ਸਿਯਮ ਸਾਹਮੀ

੪੫

ਗਰੇ ਜਚੁ ਅਠਤਾਧਾ॥ ਨੁਯਮ ਸਾਹਹ ਬਸੀ ਚੁਮ

ਜੁਲ

ਗਰੇ ਦਰਾਧਾ॥੫੬॥ ਯਕੇਰਾ ਬਿਜਦੇ ਨੇਜਹ ਮਸਤੇ

ਮਾਂਗ ਮਫ

ਦਿਗਾਰਾ॥ ਸਿਯਮ ਰਾਬ ਪਾਂਓ ਚੁਅਮੀ ਸਿਪਰਾ॥੫੭

ਕਬਲਾ

॥ ਚੁਨਾ ਮੇਧਿਅ ਅਠਤ ਦਨ ਬਰਖਾ ਸਤੁ ਬਾਜਾ॥

ਬਾਰ

ਸੁਏਆ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਨਪਰਦਾ ਜਸਾਂ ਜਾ॥੫੮॥ ਦਿ

ਨਤੋ

ਉਡੇ ਕਾਸਾਜ

ਗਾਰਕਸਨਾਮਾਮਦਤਮੰਨਾਇੰਗਾ। ਕਿਪੇਸੇਨਿਅੰ०

ਸੁ ਮਦਦਿਲਾਟੁਰਨਿਹੀਗਾ। ੫੯। ਸਹੇਬਸਿੰਭਾਂਤੁੰ

ਬਦਰਾਂਮਦਠੰਉੜਾ। ਸਿਪਾਹਖਾਨਹਾਮਾਮਦਹ

ਮਹਮਉੜਮੰਜਾ। ੬੦। ਬਰੇੜੇਦਿਗਾਰੇਸਨੀਯ

ਤਪਨਾਗਾ। ਬਾਮਉਰਿਚਦਰਾਂਮਦਚੰਮਉਰਿਗੰ

ਸਾਗਾ। ੬੧। ਦੁਸੁਏਯਲਾਹਮਹਬਸਤੰਦਰ

ਮਗਾ। ਬਮੈਦਾਨਜੁਸੰਤੰਦੁਸਿਪਰਬਰਸਿਪਰਾ॥੬੪੬

੨॥ ਬਗਾਰਰੀਦਨਆਮਦਦੁਮਬਰੇਮੁਸਾਠਾ। ਯ

ਕੇਰਾਸਤੁਹਾਯਲਯਕੇਰਾਸਤਜਾਠਾ॥੬੩॥ ਨੁਕਾ

ਰਾਕਬਰਖਾਸਤਤੀਚੇਤੁਠਗਾ। ਖਤੁਖਤੁਦਰਗਮ

ਦਹਮਹਰੀਗਰੀਗਾ॥੬੪॥ ਤਿਤੀਰੋਤਿਤੋਪੋਤਿਤੋਗੇ

ਤਬਰਾ। ਤਿਨੇਜਹਦਨਾਚਖਦਨਾਦੁਕਸਿਪਰਾ॥੬੫

॥ ਜਕੇ ਦੇਵ ਮਾਮਦ ਕਿ ਜਾਗੋ ਨਿਸੰਗਾ ਨੁਗੁਰੀ ਦ
 ਸੇਰ ^{ਅਗਈ} ਹਮ ਚੁਪੀ ਲੋਦ ਮਾ ॥ ੬੬ ॥ ਕੁਨ ਦਤੀਰ
 ਬਾਰਾਂ ਚੁਬਾਰਾਂ ਨ ਮੇਗਾ ॥ ਬਰਖ ਸਾ ਅੰਦਰੀ ਬਰਕ
 ਓਹ ਮਚੁ ਤੇਗਾ ॥ ੬੭ ॥ ਬਨੇ ਸਾ ਅੰਦਰਾਂ ਮਦ ਦ ਹਨੇ
 ਦੁਹਲਾ ਨੁਪੁਰ ਗਸਤ ਬਾਜਾ ਰਜਾ ਏ ਮਜਲ ^{ਮੋਤ}
 ॥ ੬੮ ॥ ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿ ਪਰਾਂ ਸਦੁ ਦਤੀਰ ਗਸਤ
^{ਜੇਏ} ^{ਉਤਰੇਤੀਰਲਗੇ}

ਬਾਸਦਪਹਲੂਏਪੀਲਮਰਦਾਂਗੁਜਸਤੁ॥੬੯॥ਹੁ ੪੭

ਮਾਕਸਬਸੇਤੀਰਜਦਬਰਕਜਾਂ॥ਬਿਅਫਤਾਦਦੇ

ਵੇਚੁਕਰਖੋਗਿਚਾਂ॥੭੦॥ਦਿਰਬਦੇਵੁਗਾਰਗਸਤੁ

ਬਿਅਮਦਬਨੀਗਾ॥ਚੁਸੇਰੇਅੰਤੀਹਿਮਚੁਪਰਗਾ

ਪਿਲੀਗਾ॥੭੧॥ਚੁਨਾਜਖਮਰੋਪਾਲਮੀਦਾਖਤੁ॥

ਖਤੁ॥ਬਿਅਫਤਾਦਦਾਨੇਚੁਬੇਖਮਜਨਦਰਖਤੁ॥

ਦਿਗਰਕ ਸਾਨਿਆਂ ਮਦ ਅਜੇ ਮਾਂ ਰਜੋ। ਕਿਆਇ
 ਦਬਜੀਗੇ ਨੁਨਿਆਂ ਹਰੇ॥ ੭੩॥ ਸਚੇ ਚੋ ਨਿਸਰਤਾ
 ਜਰੀਗੀ ਨਿਹਾਦਾ। ਬਲਾਏ ਗੁਬਾਰ ਸਦਹ ਨਬਰ
 ਕੁਸਾਦਾ॥ ੭੪॥ ਸਬ ਮਾਂ ਮਦ ਯਕੇ ਫਉ ਜਰਾ ਸ
 ਜੰਕਰਦਾ। ਤਿਨੀ ਗਾਰਦੁ ਨਹਿ ਬਾਜੀ ਮਾਂ ਕਰ
 ਦਾ॥ ੭੫॥ ੭੫॥ ਕਿਅਫਸੇ ਸਾਮਫਸੇ ਸਹੈ ਹਾਤੁ

ਗੰਜ
 ਸੁਰ

॥ ਹਾਂ ਤੁ। ਅਜੀਉ ਮਰ ਜੀ ਜੀ ਦਰ ਹਿ ਜੀ ਹਯਾ ਤ। ॥ ੪੮ ॥

॥ ੭੬ ॥ ਬਰੇ ਜੇ ਦਿਗਰੇ ਸਨੀਯਤੁ ਠੀ ਕਰਾ। ਬ

ਰ ਅਉਰੀ ਗਾਦਰਾਂ ਮਦਰੁ ਸਾਹੇ ਦਿਗਰਾ। ੭੭

॥ ਸਿਪਹ ਸੁਦਬਰਖਾ ਸਤ ਅਜਨੇ ਸਜੀਰਾ। ਰ

ਵਾਂ ਸੁਦਬਰਖਾ ਸਤੀਰੇ ਤੁ ਠੀਰਾ। ੭੮। ਰਵੰ

ਰਵ ਸੁਦਰ ਕੇ ਬਰੇ ਕੀ ਨਹ ਕੇ ਸਾ। ਕਿ ਬਾਜੂ ਇਮ

ਰਦਾਂਬਰਾਵਰਦਨੇਸਾ॥ ੬੯॥ ਚੁਲਾਸਕਰਤਮਾ
ਮੀਦਰਾਂਮਬਕਾਮਾ॥ ਯਕੇਮਾਂਦਓਰਾਸਤਸੁ
ਕੁਟਸਿਘਨਾਮਾ॥ ੭੦॥ ਬਗੋਯਦਏਸਾਹਰਸ
ਤਮਜਮਾਂ॥ ਤੁਮਾਰਾਬਕਨਯਾਬਿਰੀਰੀਰਮੰ
॥ ੭੧॥ ਬਨੀਬਾਸਦਰਾਂਮਦਚਸਿਚੇਯਮਾ॥ ਨ
ਪੁਸਤੋਦਿਹਮਥਾਨੂਏਹਮਚੁਨਾ॥ ੭੨॥ ਬਪੋਸੀ

ਦਖੁ ਫਤਾ ਨ ਜੇ ਸੀ ਦ ਜੀ ਰਾ । ਬਕੇ ਸੀ ਦ ਚੂੰ ਸੇਚ
 ਮਰਦਾਂ ਨਿਹੀ ਰਾ । ੮੩ । ਬਜਾਇ ਸਦਰਾਂ ਮਦਦੁ
 ਸੇਰੇ ਅਜੀ ਮਾ । ਬਕੇ ਬਰਕਮ ਕਰਦ ਬਾਰ ਸਕਰ
 ਮਾ । ੮੪ । ਚਪੇਰਾ ਸਤ ਓ ਕਰ ਖੰ ਮਗਰ ਦਰਾਂ ਸਤ
 । ਗਰੇਵ ਹਕਮ ਚਰਖ ਚੀ ਨੀ ਬਿਖਾ ਸਤ । ੮੫
 । ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿਨੇ ਜਹ ਬਿਅ ਫਤਾ ਦਹ ਮੁਸਤਾ ।

੪੯

ਮੁਕਾਮ

੨੫

ਦੁਤਾਰਾ ਸਤ ਮੁਸਤੇ ਹਮੀ ਦਾਰਗਾ ਸਤੁ॥੮੬॥ ਬਿ

ਤੇ ਕਈ ਚੰਡੇ

ਮੁਠਕਰੈ ਚਾਹੈ ਕੇ ਬੀਰ ਨਿਕਾਲੇ॥

ਆਵੇ ਖਤ ਬਾਦੀ ਗਾਰੇ ਬਾਜ਼ ਪਗ ਚੁਸ ਰਖਾ ਅ

ਜੈ ਸੇਬਾ ਨ ਪਰਨ

ਜਿਉ ਲਾਲ

ਜੁਦਹਾ ਬਰਗਮੀ ਸੇਚ ਨਗ॥੮੭॥ ਚੁਲ ਬਾਨ

ਉਪਰ ਸੇਕੇ

ਅਠਤਾ ਦੁਤੀ ਚੋਤੁ ਠਗਾ॥ ਜਿਮੀ ਕੁਸਤੁ ਗਾਨ ਸ

ਸੁਦਹ ਲਾਲ ਹਰਿਗਾ॥੮੮॥ ਕੁਨ ਦੁਤੀ ਰਬਾਰੰ

ਨਰੇ ਜੇਤੁ ਮਾਮਾ ਕਸੇਰਾ ਨਗਾ ਸਤੀ ਦਮਕ ਸੁਦ

੪੫

ਕਾਮਾ॥੮੯॥ਅਜੇਜੀਗਤੀਮਾਦਰੀਮਾਦਰੀ 40
ਸਤਾ॥ਬਿਅਛਤਾਦਹਰਦੇਦਗਾਂਪਹਨਦਸਤ
॥੯੦॥ਸਹਨਸਾਹਰੁਮੀਸਿਪਰਦਾਦੇਰੇਇ॥੯੧॥ਨਦਰ
ਗਰਸਾਹਪੈਦਾਸੁਦਨਕਥੇਇ॥੯੨॥ਨਦਰ
ਜੀਗਾਮਾਸੁਦਹਸੁਦਯਕਤਮਾਂ॥ਬਿਅਛਤਾ
ਦਹਰਦੇਦੁਨੀਕੁਸਤਗਾਂ॥੯੩॥ਦਿਗਚੇਰੇ

ਬਰਖਾਸਤਹਰਦੇਬਜੀਗਾ॥ਇਆਵੇਖਤਬਾ॥੧੨੬੬
 ਗਰਚੁਨਿਹੀਗਾ॥੬੩॥ਵਜਾਂਹਰਦੁਤਨਕੁਜਹਰਾ
 ਨੇਸੁਦਹਾ॥ਕਜਾਂਸੀਨਹਰਾਹੀਨਾਅਬਵਾਸੁਦਹਾ॥੬੩
 ੪॥ਬਰਖਾਸਾਂਅੰਦਰਆਮਦਚਮਸੁਕੀਨਿਹੀਗਾ
 ॥ਬਸੇਈਗਾਸੀਬੇਜਬੀਰੋਪਿਲੰਗਾ॥੬੪॥ਕਿਅ
 ਬਲਕਮਿਯਾਹਅਬਲਕਬੇਜਬੀਰੋ॥ਬਰਖ

੧੨੬੬

ਅੰਦਰ ਅਮਰ ਤਰਤਾ ਉਸੇ ਸੋਗ ॥ ੬੬ ॥ ਤਿਰਹ ਪਾਰਹ ॥ ੫੧
 ਸੁਦੇ ^{ਪੋਰ} ਖੇਦ ਖੁਠਤਾ ਬੀਰਗਾ ॥ ਤਿਬਕਤਰ ਤਿਬਰ
 ਰਿਸਤੁ ^{ਟੋਪ} ਦਾ ਬਾਖਤੀਚਾ ॥ ੬੭ ॥ ਚੁਨਾਤੀ ਰਬਾਰਾਂ ਸੁਖ
 ਕਾਰਜਾਗਾ ॥ ਤਿਬਕਤਰ ਤਿਤਿਰਹ ਬਗਾਰਦ ਸਰ
 ਗਾ ॥ ੬੮ ॥ ਬਰਖਸਾ ਅੰਦਰ ਅਮਰ ਤਰਤਾ ਸੇਰੇ ਨੇਰੀ
 ਗਾ ॥ ਤਿਮੀਰਿਸਤ ਸੁਮੁਹ ਮਚੁ ਪਸਤੋ ਪਿਲੀਗਾ ॥ ੬੯ ॥

ਚੁਨਾ ਜਿਯਾ ਵਹ ਸੁਖ ਮਾਤ ਸੇ ਤੀਰ ਬਾਗਾ ॥ ਕਿਆ
 ਕਲਾ ਅਜ ਮਗਜਰ ਫਤਹੇ ਸਾ ਅਜ ਦਿ ਮਾਰਾ ॥ ੧੩
 ॥ ਚੁਨਾ ਮਾਵੇ ਖਤਹਰ ਵੇਹ ਮਹਜਾ ਇਜੀਰਾ ॥
 ਕਿਤੇਗਾ ਅਜ ਮਿ ਮਾਰਾ ਸਤੁ ਤਰਕ ਸਖਤੀਰਾ
 ॥ ੧੦੧ ॥ ਚੁਨਾ ਜੀਗਾ ਕਰਦੇ ਦੁਬਹਤਾ ਬਾਸ
 ਮਾ ॥ ਬਿਅ ਫਤਾ ਦੁਮੁਰ ਛਤਨ ਖੁਰਦੇ ਦਤਾ ਮ

॥१०२॥[॥]ਬਖੁਦਮਾਂਦਹਸੁਦਹਰਦੁਦਰਾਂਜਾਇਤੀ ॥ ੫੨
ਗਾ॥[॥]ਦੁਸੇਰੇਨਿਅੰਨੇਦੁਅਬਰੇਪਿਲੀਗਾ॥੧੦੩
॥^{ਮਾਤਿ}ਚੁਹਬਸੀਬੁਰਦਦੁਜਦਦੀਨਾਰਜਰਦਾ॥ਜ
ਗਾਂਗਾਸਤੁਚੁਰੀਬਜੇਦੇਰਗਾਰਦਾ॥੧੦੪॥ਜਿ
ਅਮਰਿਜਦੇਗਾਂਬਬਰਦਮਾਠਤਾਬਾ॥ਜਗਾਂ
ਗਾਸਤੁਚੁਰਚੁਸਨਸਮਾਹਤਾਬਾ॥੧੦੫॥ਬਖ

ਰਖਾਸਤਹਰਦੋਅਜੀਜਾਇਜੀਗਾ।ਰਵਾਂਕਰਦਹਰਸੁਇ
 ਤੀਰੋਤੁਠਗਾ॥੧੦੬॥ਚੁਨਾਗਰਮਸੁਦਾਮਾਤਸੇਕਾਰਜਾ
 ਗ।ਕਿਠਿਏਦੁਦਹਜਾਰਾਮਦਬਕਾਰਾ॥੧੦੭॥
 ਬਕਾਰਾਮਦਹਮਸਪਹਫਤਸਦਹਜਾਗਾ।ਹਮਹ
 ਜੁਆਨਸਾਇਸਤਹੇਨਾਮਦਾਰਾ॥੧੦੮॥ਜਿਸਿਧੀਟੁ
 ਅਰਬੀਟੁਮੈਰਾਕਰਾਇ॥ਬਕਾਰਾਮਦਹਮਸ

ਪੰਢੀ ਬਾਦ ਪਾਇ। ੧੦੯॥ ਬਸੇ ਕੁਸਤ ਸਰੰ ਹੀਰਾ ਸਾਇ। ੫੩
 ਤਹ ਸੇਰਾ। ਬਫਕ ਤੇ ਤਰੰ ਦਦ ਬਕਾਰੇ ਦਲੇਰਾ। ੧੧੦॥
 ਬਹੁਰ ਰੀਦ ਨਿਅਮ ਦਦੁ ਅਬਰੇ ਸਿਆਹੁ। ਨਮੋ ਖੁ
 ਨਮਾਹਿ ਲੋਕ ਤੇਰਾ ਮਾਹ। ੧੧੧॥ ਬਜੀਰਾ ਅੰਦਰੁ
 ਗਉਜਹੇ ਗਾਜੀ ਅੰਗ। ਤਿਮਰਿ ਸੁਦ ਅਜ ਸੁਮੇਤਾ ੩
 ਜੀਅਗ। ੧੧੨॥ ਸੁਮੇ ਬਾਦ ਪਾਇਆ ਨਪੋਲਾ ਦਨ

ਲਾ॥ ਤਿਮੀਗਸਤਪੁਸਤੁਪਿਲੀਹੀਮਸਲਾ॥ ੧੧੩॥ ਚ
 ਹ ਰਾਗੇਜਗਨੇਖੁਮੇਬਾਦੈਖਰਦਾ॥ ਸਰੇਤਾਜਟੀਗਰਬ
 ਗਾਦੁਰਦਸਰਦਾ॥ ੧੧੪॥ ਬਰੇਤੋਚਗਾਰਮਤਪੀਦ
 ਮਾਟਤਾਬਾ॥ ਬਾਨਿਲੁਵਹਦਗਾਦੇਖਤਜਰਰੀਤਨ
 ਬਾ॥ ੧੧੫॥ ਦਿਗਰਬਦੁਸਮਰਦਾਨਬਸਤੁਦਕਮ
 ਗਾ॥ ਯਮਾਨੀਕਮਰਦਾਸਤੁਬਰੇਸਿਪਰਾ॥ ੧੧੬॥
 ਯਮਾਨੀਤਰਦਾਹੀ ਰਖੀਅ

ਚੁਹੇ ਸੀ ਦਰਾਂ ਮੰਦ ਬਜੇ ਸੀ ਦਰੀ ਗਾ। ਬਰੇ ਸਾਮੰਦ
 ਰਾਂ ਮਦ ਚੁਕੇ ਸੁਸਪਿਲੀ ਗਾ। ੧੧੭। ਚੁਯ ਮੋਰੇ ਜਕੁ
 ਸਤਿ ਦਵਹ ਜਾ ਰੁਮ ਸਪੇ ਚੁਦਰੀ ਮਾਇ ਨੀਏ।
 ੧੧੮। ਬਕਾਰ ਮਾਮਦ ਹਪਿ ਮਾਦ ਹਸੀ ਸਦਯ ਜਾ
 ਗ। ਜੁਦਾਂ ਮਰਦ ਸੇਰਾਂ ਨ ਅਜ ਮੁਦ ਹਕਾਰਾ। ੧੧੯
 ॥ ਕੁਨ ਦਜਰ ਹੋਰ ਸਚ ਹਾਰੇ ਜਾਗ। ਬਸੇਰ ਮੰਦ

੫੪
 ਇਹ ਸਿ
 ਇਹ ਸਿ

ਸੇਰਾ ਨੁ ਮਾਰਨ
 ਹਾਰੇ

ਕਨੈਜੀਗਾ ਮਾਮੁਖ ਤੁਹ ਕਾਰਾ॥ ੧੨੦॥ ਕਿ ਮਜ਼ਦਾਰ
 ਤੀਰ ਅਸਪਕੁ ਸਤੁ ਸਚਹਾਰਾ॥ ਦਿਗਰ ਤੀਰ ਕੁ ਸਤੁ
 ਸਸਰੇ ਬਹਲ ਦਾਰਾ॥ ੧੨੧॥ ਸਿਅਮ ਤੀਰ ਜਨ ਦਹ
 ਰਦੁ ਅਬਰੁ ਸਿਰੀਜਾ॥ ਕਿ ਮਾਰੇ ਬਧੇ ਚੀਟ ਨਿਸੰਥਿ
 ਦਾਇਰੀ ਜਾਪੁ ੧੨੨॥ ਚਹਾਰ ਮਧਿ ਜਨ ਦਤੀਰ ਖਬ
 ਰਸ ਨਿਯਾ ਠਤੁ॥ ਕਿ ਕੁਰਮ ਸਬੁ ਬਰਖਾ ਸਤੁ ਪ

ਰਮਸਨਤਾ[॥]ਫਤੁ॥੧੨੩॥ਬਿਜਨਦਢੁਰਾਮਮਕੈਬ
 ਰੇਨਾਜਨੀ॥^{ਨਗਾਯਾ}ਬਿਖੁਰਦੇਦਸਹਰਗਬਿਅਫਤਦ
 ਜ਼ਿਮੀ॥੧੨੪॥ਬਿਦਾਨਿਸਤਕਿਈਮਰਦੇਪੇਮੁ
 ਰਦਹਗਸਤੁ॥ਬਿਅਫਤਾਦਬੂਮਿਹਮਚੁਨੀਸੇ
 ਰਮਸਤੁ॥੧੨੫॥ਕਿਅਜਰਥਬਿਅਮਦਬਰੰ
 ਮਦਜ਼ਿਮੀ॥ਬਿਰੰਗਮੀਟਸੁਦਪੈਕਚੇਨਾਜਨੀ॥
 ਲਟਕਦੀ ਚੁਲੀ ਲਾਡੁਕਰਨੇਵਲੀ

੫੫

੧੨੬॥ ਬਾਯਕਦਸਤਬਰਦਾਸਤਯਕਪਿਆਲ
 ਹਾਮਾਬਾ॥ ਬਾਨਿਜਦੇਸਹਾਮਾਮਦਚੁਪਰਗਾਥਿਕੁ
 ਏ ਬਾ॥ ੧੨੭॥ ਬਗੋਇਣਕਿਸਹਾਮਾਜਾਦਮਰਦ
 ॥ ਚਿਰਾਖੁਠਤਹਸਤੀਤੁਦਰਖੁਨਗਾਰਦਾ॥ ੧
 ੨੮॥ ਹੁਮਾਜਾਨਜਾਨੀਤੁਯਮਨਚਿਜਦੰਗਾਬਦੀ
 ਦਨਤੁਰਾਮਾਮਦਮਈਜਦੰਗਾ॥ ੧੨੯॥ ਬਿ
 ਸਾਇਤੁ

ਮੈਸੇਹੀਜਾ
 ਨਾਪਿਆ

ਗੋਯਦਕਿਏਬਾਨੁਏਨੇਕਬਖਤਾਨਿਰਾਤੇਬਿਅੰ ॥ ੫੬
 ਮਦਦਰੀਜਾਇਸਖਤਾ॥ ੧੩੦॥ ਅਚਾਰਮੁ
 ਰਦਹਬਾਸੀਬਿਅਾਰੇਮਲਾਸਾ॥ ਦੁਗਰਜਿਦ
 ਹੁਸਤੀਬਿਯਜਨਦਾਂਸੁਪਾਂਸਾ॥ ੧੩੧॥ ਅ
 ਜਾਂਗੁਫਤਨੀਹਾਂਖੁਸਾਮਾਮਦਸੁਖਨਾਬਿਗੋ
 ਯਦਕਿਯੇਨਾਜਨੀਸੀਮਤਨਾ॥ ੧੩੨॥ ਹਰਾਂਕ
 ਰੀ ੨੧

ਸਾਕਿਖਾਹੀ ਬਿਗੋ ਮਨ ਦਿਹਮਾ। ਕਿਏ ਸੇਰ ਦਿਲ
ਮਨ ਗੁਲਾ ਮੇਤੁ ਯਮਾ। ੧੩੩। ਪੁਟਾਵੈ ਦਬਾਅ
ਤੁਏ ਕਾਰ ਸਖਤਾ। ਕਿਮਾਰਾ ਬਯਕ ਬਾਰ ਕੁਨੇ
ਕਬ ਖਤਾ। ੧੩੪। ਬਿਜਨ ਦੁਪੁਸਤ ਪਾਰਿਕੁਸ
ਦਸ ਦੁਚ ਸਮਾ। ਹਮ ਹਰਦੁਸ ਸਾਹਾਨ ਪੇਸੀ
ਨਰ ਸਮਾ। ੧੩੫। ਬਿਮਠ ਤਾਵੈ ਬਰਬੰ ਬਿਅੰ

ਦੁਰਦਾਜਾ। ਬਿਜਦ ਨਉ ਬਤਾਸਾ ਹਸਾ ਹੈ ਜਮਾਂ॥੧੩ ੫੬

੬॥ ਬਹੋਸਾ ਅੰਦਰਾਂ ਮਦਦੁ ਚਸਮ ਸਕੁ ਸਾਦਾ। ਬਗੈ

ਯਦ ਕਿਰਾਜਾ ਇਮਾਂ ਰਾਨਿ ਹਾਦਾ॥੧੩੭॥ ਬਗੈ ਇ

ਦੁਤੁਰਾਨ ਫਰੰਗੀ ਜਾਫਤ ਮਾ। ਬਕਏ ਸੁਮਾਕਤ

ਖੁਦਾ ਜਾਫਤ ਮਾ॥੧੩੮॥ ਪਸੇ ਮਾਸ ਦੁਦ ਸੁਖ ਨਹੁ

ਫਤਨ ਫਜ਼ਲਾ। ਹਰਾਂ ਕਸਤੁਰੀ ਚਿ ਬਰ ਮਨ ਕਬੂ

ਲਾ॥ ੧੩੯॥ ਬਿਦਿਹੰਸਾਕੀਆਂ ਜਾਂ ਮਠੈਰੋਂ ਜਹਾਨੁ ਮ

॥ ਕਿਮਾਰਾ ਬਕਾਰਾ ਸਤਰੇ ਜੇਤਮਾਮਾ॥ ੧੪੦॥

ਤੁਮਾਰਾ ਬਿਦਿਹੰਤਾ ਸਦਮਾ ਤਾਜਹਾ ਦਿਲਾ॥ ਕਿਹੋ

ਹਰਬਿਯਾਰੇ ਮਾਮਾ ਲੁਟਹਰਿ ਗਿਲਾ॥ ੧੪੧॥ ੪॥

ਅਠਜੂ॥

੧ ਓਸੀ

ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ॥ ਹਿਕਾਇਤ ਪੰਜਵੀ

ਚਲੀ॥ ਤੁਈ ਰਹਨੁ ਮਾਓ ਤੁਈ ਦਿਲ ਕੁ ਸਾਇ॥ ਤੁਈ ਦੇ
 ਸਤੁ ਰੀਰੀ ਦੁਹਰ ਦੇ ਸਾਗਾਇ॥ ੧॥ ਤੁਈ ਰਾਜ ਕੋ ਰੋਜੀ ਦਿ
 ਹੋ ਦਸਤੁ ਰਾਇ॥ ਕਰੀ ਮੇਖ ਤਾ ਬਖਸ਼ ਦਾਨੁ ਸੁਪਨੀ
 ਗ॥ ੨॥ ਹਿਕਾਯਤੁ ਸੁਨੀ ਦਮਾਯ ਕੇ ਕਾਨੀ ਅਸਾ॥
 ਕਿ ਬਰਤਨ ਦੀ ਦਮਾਯ ਕੇ ਦੀ ਗਾਰਸਾ॥ ੩॥ ਯਾ ਕੇ
 ਪਾਨ ਹਥਿ ਬਾਨੂ ਏਨ ਉਜਧਾ॥ ਕਿ ਕੁਰਬਾ ਸਦਾ ਹਰ

੫੮

ਬਿਸੁਖੀਆ

ਕਸੇਨਾਜਦਾ॥੪॥ਕਿਸੇਸਨਸਰੇਰਾਠਰੇ^{ਸਿਟਾ}ਮੇਜਦਹ
॥ਗੁਲੇਲਾਲਰਾਦਾਗਬਰਦਿਲਸੁਦਹ॥੫॥ਕਿ
ਜਾਂਸੁਰਤੇਮਾਹਰਾਬੀਮਾਂਸੁਦਾ॥ਰਸਕਸੇਖਤਹਮ
ਜਮਿਆਨੀਮਾਂਸੁਦਾ॥੬॥ਬੰਕਾਰਾਮਜਸੁਏਖਾਲਾ
ਬੇਰੁੰਰਦਦਾ॥ਬੰਨੇਜੰਨੁਲਠੀਰੇਸੁੰਬਲਸੁਦਦਾ॥
੭॥ਗਰਮਾਬੋਬਦਰੀਆਇਬਸੇਏਚੁਖਸਾਹਮ

ਹਖਰਮਾਹੀਸਦੁਦਹਾਲਰੁਖਸਾ।੧।ਬਖੁਮਓਟਿ

ਪੜ
ਤਾ

ਦਹੁਮਾਸਾਯਹੁਮਾਧਾ।ਨਿਮਸਤੀਸੁਦਹਨਾਮ
ਪੜ੍ਹਾਇਸਦਾ ਪੜ੍ਹਾਇ

ਨਰਗਸੁਸਰਾਬਾ।੬।ਬੰਦੀਦਸਯਕੇਰਾਜਹੇ

ਨਉਜੁਵੰਗਹਿਸਨਲਜਮਾਲਮਸਤੁਜਾਹਰਜ
ਕਿ

ਹੰਗ।੧੦।ਬੰਗਾਠਤਹਕਿਏਰਾਜਹੇਨੇਕਬਖਤਾ।

ਤੁਮਾਰਾਬਿਦਿਹੰਗਾਇਨਜਦੀਕਤੁਖਤਾ।੧੧।

ਨਖੁੰ^{ਸਤਿਆ} ਸਤੁ^{ਲਿਆ} ਸਰੇ^{ਕਟਕ} ਕਾ^੨ ਜੀਅੰ^੨ ਟਰੰਤਰਾ^੨ ਸਾ^੨ ਟਰੰਤਰਾ^੨ ਪਸਕਿੰਧੀ
 ਖਾਂਲਹ ਮਨਅੰਜਤੁਰਾਸਤਾ॥੧੨॥ ਸੁਨੀਦਈ ਸੁਖੰਦੁਇਲ ਨ
 ਅੰਦਰਲਿਹਾਣਾ॥ ਨਤਾਂਹੇ^{ਭੇਦ} ਇਗਾਂ^ਰ ਪੇਸਾਂ^੨ ਅਭਿਰਤਕੁਸਾਣਾ॥
 ੧੩॥ ਬਟਕਤੇ^{ਖਸਮ} ਸੇਹਰਰਾਂ^੨ ਚੁਖੁਸਖੁਛਤਹੰਟੀਣਾ॥ ਬਿਜ
 ਦਤੇਗਖੁਦੇਦਸਤੁ ਸਰਚਿਬੁਚਿਣਾ॥੧੪॥ ਬੁਰਿਦਹਾਂਸ
 ਰਚਿਰਾਂ^{ਚਲੀ} ਰਬੀਜਾਇਗਾਂਸਤਾ॥ ਨਰਾਂਜਾਂ^੨ ਸਬਲਸਿਘਬਿ
 ਚੁ

ਨਸਸਤਹ ਅਸਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁੰਗੁ ਫਤੀ ਮਰਾਹ ਮਚੁ ਨੀਕ
 ਰਦਹ ਮਮਾ ॥ ਬਪੇਸੇ ਤੁੰਈ ਸਰ ਮਨ ਆਵੁ ਰਦਹ ਮਮਾ ॥
 ੧੬ ॥ ਅਗਰ ਸਰ ਤੁਪਾਹੀ ਤੁਸਰ ਮੇਦਿਹ ਮਮਾ ॥ ਬਜਾਨੇ ਦਿਲੇ
 ਬਰਤੁ ਮਾਸਕ ਸੁਦਮਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕਿਉਂ ਮੇਸ ਬਕੁ ਨਾ ਮਹ
 ਦੋਤੇ ਬਸਤੁਈ ॥ ਬਗ ਮਜਹ ਚਸਮ ਜਾਨ ਮੂਕੁ ਸਤੁਈ ॥
 ੧੮ ॥ ਚੁਦੀ ਦਮ ਸਰੇ ਰਾਜੈ ਨਉ ਜੁਦੁੰਗਾ ॥ ਬਪੁਰ ਸਿਦੁੰਗਾ
 ਪੁਛੇ

ਯਾਹੀ

ਠਤਹਕਿਏਬਦਨਿਸਾਂ॥੫੯॥ਚੁਨਾਬਦਤੁਕਰਦੀਖੁ

ਦਾਵੇਦਬੇਸਾ॥ਕਿਮਾਰਾਚੁਕਰਮਿਜੀਕਰਬੇਸਾ॥

ਲਿਆਵੇਗੀ

੨੦॥ਨਿਤੋਦੇਸਤੀਮਨਬਬਾਜਮਾਮਦਮਾ॥ਨਿਕਰ

ਦਹਤਮਨਦਰਨਿਮਾਨਮਾਮਦਮਾ॥੨੧॥ਚੁਨੀ

ਕੀਤੇਏਏ

ਮਾਨਤੀ

ਬਦਤੁਕਰਦੀਖੁਦਾਵੇਦਕਾਰਾ॥ਮਰਾਕਰਦਬਾਸੀਚੁਨ

ਮੇਰੇਤਾਈਕਰੇਗਾ

ਮੀਸਾ

ਚੋਨਕਾਰਾ॥੨੨॥ਬਿਅੰਦਾਖਤਸਰਰਾਦਰਾਨਾਨਿਦ

ਅਕਲਿਆਇਨਾਨੁ

ਸਤਾਘਰੇਸੀਨਹਓਸਰਬਿਨੁਦਹਚਦੁਦਸਤਾ॥੨੩॥

ਮਰਾਪੁਸਤਦਾਦੀਤੁਰਾਹਕਾਦਿਹਦਾ॥੨੪॥ਇਕਾਜੀਸਦੁਦਾ॥੨੪॥

ਇਕਾਜੀਸਦੁਦਾ॥੨੪॥ਇਕਾਜੀਸਦੁਦਾ॥੨੪॥

ਮਦਬੁਧਾਨਾਇਯਾਲਾਸਕਾਜੀਬਖੁਸਪੀਦਿਚਾਨਾ॥੨੫॥

॥੨੫॥ਇਕਾਜੀਸਦੁਦਾ॥੨੫॥ਇਕਾਜੀਸਦੁਦਾ॥੨੫॥

॥ਬਗਾਠਤੰਕਿਖੇਜੇਦਯਾਨਪਾਕਾ॥੨੬॥

ਉਠੇਯਾਰੋ

ਦਕਾਰਕਰਦਈਕਸੇਸੋਰਬਖਤਾ। ਕਿਕਾਜੀਬਜਾਕੁ
 ਸਤਾ^{ਬੁਰੇ}ਯਕਜਖਮਸਖਤਾ॥੨੭॥ ਬਹਰਜਾਕਿਅੰਬੇ
 ਦਖੂਨਸੁਨਿਸਾਂ। ਹੁਮਾਰਾਹਰੀਰਦਹਮਹਮਰਦਮਾਂ
 ॥੨੮॥ ਬਾਅੰਜਾਜਹਾਂਖਲਕਇਸਤਾਦਹਕਰਦ
 ॥ ਬਜਾਏਕਿਸਰਕਾਜੀਅਠਤਾਦਹਕਰਦਾ॥੨੯॥
 ॥ ਬਿਦਾਂਨਿਸਤਹਮਹਮੰਰਤੇਮਰਦਮਾਂ। ਕਿਉਂਚਿੰ
 ਇਸਤਾਈ

ਧਕੁਸਤੁਅਸਤਚਾਜਹੁੰਮਾਂ॥੩੦॥ਗਿਰਠਤੰਦਰ
 ਰਾਬੁਬਸਤੰਦਸਖਤਾ॥ਕਿਜਾਏਜਹਾਂਗੀਰਬਿਨਸ
 ਸਤਤਖਤਾ॥੩੧॥ਬਿਗੁਠਤਾਂਕਿਏੀਰਾਹਵਾਲ
 ਹਕੁਨਦਾ॥ਬਨਿਲਹਰਚਿਦਾਰਦਸਜਾਇਸਦਿ
 ਹਦਾ॥੩੨॥ਬਠਰਮੁਦਜਲਾਂਦਰਾਸੋਰਬਖਤ
 ਕਿਏੀਸਚਜੁਦਾਕੁਨਬਯਕਜਖਮਸਖਤਾ॥੩੩॥

॥ ਚੁਸ ਮੇ ਸੋਚ ਰਾ ਦੀ ਦ ਅੰ ਨਉ ਜੁ ਵਾਂਗ ॥ ਬਲ ^{ਕੋ ਬਣੇ} ਚੁ ਜੁ ਹ
 ਦ ਰਾ ਮ ਦ ਚੁ ਸ ਰ ਵੇ ਗਿ ਰਾਂਗ ॥ ਬ ਚਾ ਟ ਟ ਤਾ ਕਿ ਮ ਨ ਕਾ
 ਚ ਬ ਦ ਕ ਰ ਦ ਹ ਅ ਮਾ ॥ ਏ ^{੩੪} ਕਾਰੇ ਸੁ ਮਾ ਤੋ ਰ ਖੁ ਦ ਕ ਰ
 ਦ ਹ ਅ ਮਾ ॥ ੩੫ ॥ ਨ ਮੂ ਦ ਹ ਇ ਸਾਰ ਤੁ ਬ ਚ ਸ ਮੇ ਬ
 ਮਾ ^{ਓ ਸਨ} ਕਿ ਏ ਬਾ ਨੂ ਏ ਸ ਰ ਵ ਰੇ ਬਾ ਨੂ ਅ ਮਾ ॥ ੩੬ ॥ ਬ ਹੁ ਰ
 ਮੇ ਸੁ ਮਾ ਮ ਨ ਖ ਤਾ ਕ ਰ ਦ ਹ ਅ ਮਾ ॥ ਕਿ ਕਾਰ ਈ ਬ ਬੇ

ਮਸਲਹਤ ਕਰਦਾ ਮਾਮਾ ॥ ੩੭ ॥ ਖਲਾਸ ਮਥਿ ਦਿਹਾ ਮ

ਹਦ ਕਰਦਾ ਮਕਬੂਲਾ ਕਿ ਅਹਦੇ ਖੁਦਾ ਮਸਤ ਕਸ

ਮੇਰ ਸੂਲਾ ॥ ੩੮ ॥ ਗੁਨਹ ਬਖਸ਼ ਤੇ ਮਨ ਖਤਾ ਕਰਦ

ਹਾ ਮਾਮਾ ਕਿ ਮੈ ਨਿਗਾਰ ਜਾਂ ਮਨ ਗੁਲਾਮੇ ਤੁ ਮਾਮਾ

ਟੁਕੜਾ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਦਾ

੩੯ ॥ ਬਗਾਫਤ ਹਗਾਰ ਈਰਾਜ ਪਾਂਸ ਦਕੂਸਾ ਮਾ ॥

ਨਕਾਨੀ ਮਰਾਜਿ ਦਹ ਦਸ ਤੁ ਮਾਮਟਾ ਮਾ ॥ ੪੦ ॥ ਕਿਓਂ ਕੁ

ਸਤੁਹਰਾਸਤੁਹਰਿਏਈਰਾਕੁਸਮਾ॥ਕਿਖੁਨੇਅਜੀਬਰ
ਸਰੇਖੁਦਕੁਨਮ॥੪੨॥ਏਖੁਸਤਰਕਿਏਈਰਾਖਲਾਸੀ
ਦਿਹਮਾ॥ਵਮਨਹਜਰਤੇਕਾਬਹਅਲਹਰਵਮਾ॥੪
੨॥ਬਗੁਠਤਈਸੁਖਨਚਾਵਕਰਦਸਖਲਾਸਾ॥ਬ
ਖਾਨਹਖੁਦਮਾਮਦਜਮੈਕਰਦਖਾਸਾ॥੪੩॥ਬੁਬਸ
ਤੇਦਬਾਰੋਤਿਯਾਰਿਕੁਨਦਾ॥ਕਿਏਨਦਮਰਾਕਾਮਚ०